

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД УЖИЦЕ

СКУПШТИНА ГРАДА

I Број: 022-36/21

Датум:

На основу члана 44. Закона о култури ("Службени гласник РС" број 72/2009, 13/2016, 30/2016-исправка и 60/2020), члана 31. и 60. став 1. тачка 64. Статута града Ужица ("Службени лист града Ужица" број 4/19) Скупштина града Ужица, на седници одржаној _____ 2021.године, доноси

РЕШЕЊЕ

I Усваја се Извештај о раду Народног позоришта Ужице за 2020.годину који је Управни одбор Народног позоришта усвојио Одлуком број 2-77/21 од 26.02.2021.године.

II Решење ступа на снагу даном доношења.

III Решење доставити Народног позоришту и Градској управи за послове органа града, општу управу и друштвене делатности.

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ
Бранислав Митровић

Образложење

Чланом 44. Закона о култури прописано је да Управни одбор установе усваја годишњи извештај о пословању установе.

Чланом 31. Статута града Ужица прописана је обавеза предузећа, установа и других организација чији је оснивач или већински власник град Ужице, да подносе Скупштини града извештаје о свом раду.

Чланом 60. став 1. тачка 64. Статута града Ужица прописано је да Скупштина града разматра и усваја годишње извештаје о раду јавних предузећа, установа и других јавних служби чији је оснивач или већински власник Град.

Градско веће на седници одржаној 31.03.2021.године утврдило је Предлог решења о давању сагласности на Извештај о раду Народног позоришта и предлаже Скупштини да овај предлог размотри и усвоји.

ГРАД УЖИЦЕ

+381 (0) 31 590 135 • e-mail: predsednikskupstine@uzice.rs

Димитрија Туцовића 52, 31102 Ужице • www.uzice.rs

На основу члана 44. Закона о култури ("Службени гласник РС", број 72/2009, 13/2016, 30/2016 и 6/2020) и члана 38. Статута Народног позоришта Ужице бр.494/17 од 07.06.2017.године, Управни одбор Народног позоришта Ужице на седници одржаној 26.02.2021.године донео је

ОДЛУКУ

1. Усваја се Извештај о раду Народног позоришта Ужице за 2020. годину.
2. Ову одлуку доставити оснивачу.

Број: 2-77/21
Ужице, 26.02.2021. год.

ПРЕДСЕДНИЦА
УПРАВНОГ ОДБОРА

S. Dalmirovski

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Народно позориште Ужице

**ИЗВЕШТАЈ О РАДУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА УЖИЦЕ
ЗА 2020.ГОДИНУ**

**Народно позориште Ужице
Ужице, Трг партизана бр.12
031/519-966, pozoristeuzice@mts.rs
матични број 07156774
ПИБ 100600174
Ужице, Бр.76/21 од 23.02.2021.године**

Садржај:

1. Увод.....	03
1.1. Историјат установе, циљеви и мисија.....	03
1.2. Правни основ за обављање делатности установе.....	05
1.3. Делатност установе.....	06
1.4. Организациона структура установе.....	07
1.5. Начин финансирања.....	07
2. Извештај о извршењу годишњег плана рада (програмски део).....	07
2.1. Програмске активности и пројекти реализовани из средстава буџета Града; (Табела 1а).....	11
2.2. Програмске активности и пројекти реализовани из сопствених средстава и других извора.....	15
2.3. Програмске активности и пројекти који нису реализовани, а били су предвиђени годишњим планом рада.....	15
2.4. Програмске активности и пројекти који су делимично реализовани.....	16
2.5. Програмске активности и пројекти који су реализовани током године, а нису били предвиђени годишњим планом рада.....	16
2.6. Програмске активности и пројекти реализовани ван матичног подручја.....	16
2.7. Програмске активности и пројекти реализовани на основу међународне сарадње.....	16
2.8. Програми других установа или појединаца који су се одвијали у установи у уступљеним терминима.....	16
2.9. Оцена реализованог програма од стране стручне јавности.....	17
Прилог: Табела са приказом свих планираних и реализованих програмских активности и пројеката (Табела 1б).....	17
3. Кадровски услови (људски ресурси).....	34
3.1. Стање запослених.....	34
3.2. Број и структура запослених према правилнику о систематизацији.....	36
3.3. Промене стања запослених у току године.....	36
4. Стање основних средстава.....	36
4.1. Просторни услови рада.....	36
4.2. Стање објеката и опреме.....	36
4.3. Реализација капиталних пројеката, набавка основних средстава и инвестиционо одржавање објеката и опреме.....	39
4.4. Текуће одржавање објеката и опреме.....	40
5. Финансијски извештај.....	40
5.1. Остварење прихода.....	40
5.2. Извршење расхода.....	41

1. Увод

1.1. Историјат установе, циљеви и мисија

Народно позориште у Ужицу основано је 1945. године са циљем да задовољи потребе грађана у области позоришне уметности. Предмет његовог пословања је сценско-музичка делатност, драмска, оперска, балетска и сродне уметничке делатности, као и оркестарска, камерна, солистичка, инструментална, стваралачка и извођачка делатност: књижевно стваралаштво, књижевна критика, преводаштво, сликарство, вајарство, примењене и друге ликовне делатности. Оснивач Народног позоришта Ужице је Скупштина општине Ужице и оно је данас једино професионално позориште не само на територији Златиборског округа, него и целе југозападне Србије. Народно позориште Ужице основано је као Обласно народно позориште одлуком Министарства просвете Србије 10. августа 1945. године. Прва премијера била је 4. септембра 1945. године, Нушићева "Госпођа министарка", у режији Обрада Недовића. Свој рад Позориште је започело у Соколском дому. Од 1948. године Народно позориште Титово Ужице премешта се у Филкин биоскоп, који се налазио на главној градској улици. Са реконструкцијом главног градског трга, Трга партизана, Позориште добија своју нову зграду, која је са целим тргом представљала и нови урбани идентитет града - пројектант је био архитекта Станко Мандић.

Позориште је закључно са сезоном 2019/20 извело 546 премијеру.

ПРЕДИСТОРИЈАТ

Позоришни живот у Ужицу датира од 1856. године, када је основано Театрално друштво као програмска активност тадашњег Читалишта (прве библиотеке у граду, основане те исте, 1856. године). Театрално друштво је било смештено у Каљевића кући (угледни председник Окружног суда и трговац). Ужички Театар основао је Стојан Обрадовић, управитељ Читалишта (сведочи његово писмо кнезу Милошу Обреновићу из 1859. године).

Прва позоришна представа у Ужицу изведена је 15. фебруара 1862. године. Био је то комад "Бој на Чачку 1815". Исте године приказани су комади "Смрт Стевана Дечанског" и "Ајдуци". Године 1866. малобројна грађанска публика гледала је представу "Хајдук Вељко".

Новински чланак сачуван из периода прве премијере сведочи о интересовању Ужичана за позоришни приказ: "Најодличнији цвет нашег грађанства беше са највећом љубављу на овом представљању и соба за седење је дупке пуна... Осим 100 душа што беше у соби и на местима што се могаше видети, још се толико повратило, јер није било места за њих".

Након ових првих извођења, позоришни живот у граду је имао дужу паузу, све док предратне 1913/14. године ђачка позоришна група Гимназије, под руководством професора Дејана Маленковића као њеног оснивача, није извела више комада.

Умеђуратном периоду градска публика је, изгледа, више показивала склоности ка филмској уметности, јер настаје ново затишје у позоришним приказима.

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Тек са првим данима Ужичке републике, 1941. године, уметничка партизанска чета изводи домаће и совјетске пиесе: "Мати", "Кнез Иво од Семберије", неколико Нушићевих комада, "Како се калио челик", "Почетак буне против дахија"... Главне улоге играли су Милутин Чолић, Алија Недић, Филип Марјановић, Миленко Ђурић, Часлав Јехличка. Поред Каљевића куће, у којој је традиција била настављена, представе су биле извођене и у Соколском дому (Соколани) и Филкином биоскопу. Требало је да прође читав један век, да би са реконструкцијом главног градског трга, позориште добило своју сопствену зграду. Нова зграда позоришта отворена је 1967. године. Она је заједно са тргом представљала и нови урбани идентитет града.

Народно позориште Ужице има већ дугу и успешну традицију. Професионализам у овом позоришту је стар више од пола века и доведен је до прилично високог нивоа.

Ужице, као град има преко 60 хиљада становника. Ту је и више хиљада студената и средњошколаца из подручја југозападне Србије, северне Црне Горе и Босне. Развој, јачање и осавремењавање институције позоришта знатно утиче на буђење умртвљеног духа овог града и подручја која му гравитирају. Што се тиче позоришта, оно се труди да својим радом и репертоаром сваком свом посетиоцу-гледаоцу пружи могућност да му позоришна представа не буде само забава, него и да му прошири видике, оплемени и олакша живот тако што ће моћи да боље разуме и себе и свет око себе, сопствени идентитет и своју људску димензију и меру, да кад изађе из ове зграде схвати да је добро што је ушао у њу и да опет дође. Наравно, не мислимо да позориште може учинити људе бољим него што јесу, али, бар што се тиче младих, наша мисија ће бити отворена врата. Ово позориште тежи да постане место савремене креације, актуелни театар који кореспондира са временом у коме живи.

Ужичко позориште у свом сектору готово потпуно покрива све сегменте професионалног циклуса позоришног стваралаштва. Велика пажња се поклања и библиотеци и архиву позоришта. Анимација и стварање културних навика код будуће публике јесу међу најбитнијим циљевима стратешког плана овог позоришта, који као своју мисију дефинише стварање брэнда од овог града кроз позоришна деловања.

Ужичко позориште као једино позориште у региону, својим деловањем покрива територије Ужице, Златибор, Пожега, Сирогојно, Косјерић, Прибој, Пријеполје, Бајина Башта, Тара, Нова Варош, Љубовија, Фоча, Беране, Пљевља... Менаџмент позоришта покушава да у репертоарској политици избалансира домаћу и страну, класичну и модерну или експерименталну драматургију, не би ли задовољио потребе шаренолике циљне групе. Истичемо се, нарочито у последњој деценији, бројним наградама на фестивалима, те заиста јаком међународном сарањом у последњих пар година. Кроз организацију Југословенског позоришног фестивала, позориште покушава да се учрта на мапу релевантних позоришних институција на простору бивше СФРЈ, што олакшава чињеница да га, због географског положаја, за позоришта бивших република везује више културно-историјских сличности него што је то случај са другим позориштима у земљи.

Планови и циљеви:

-очување и развој позоришне уметности и традиције

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

- развој разноликог сценског живота који је конкурентан са савременим светским позоришним тенденцијама
 - дефинисање и афирмација културног идентитета
 - проучавање, остваривање и ширење позоришног медија
 - репозиционирање позоришне праксе и изградња свести о значају нових методолошких приступа у позоришној пракси
 - успостављање платформе за размену драмских, истраживачких и едукативних пројеката позоришних трупа широм света
 - актуелизовање значаја савременог позоришта у ширем социјалном контексту
 - приближавање позоришта принципима савременог пословања које је већ деценијама утврђено и суверено функционише у Европи
 - репертоар - од античке до савремене драме
 - развој алтернативних сценских израза који делују на минимуму сценских захтева
- Практични задаци које извршавамо:
- стимулисање грађана у културним активностима, посредством разноврснијег позоришног израза стимулисањем позоришних едукативних активности и институција
 - професионални развој специфичних људских ресурса у културној сфери
 - развој позоришне инфраструктуре
 - потпора афирмацији разноликог позоришног живота
 - подстицање диверсификације позоришне понуде и иновација али и имплементација алтернативних позоришних облика
 - осигуравање позоришне сарадње на широком нивоу
 - подстицај развоју мултикултуралним пројектима
 - развој интернационалне сарадње

Концепт НПУ

Залажемо се за позориште идеје. Тачније драматуршко – редитељско позориште идеја у којем су глумци учесници колективног чина а не центар. За позориште слободе и отворености где доминира редитељева поетика на плану форме и значења.

Мисија: РАЗВОЈ РАЗНОЛИКОГ СЦЕНСКОГ ЖИВОТА КОЈИ ЈЕ КОНКУРЕНТАН СА САВРЕМЕНИМ СВЕТСКИМ ПОЗОРИШНИМ ТЕНДЕНЦИЈАМА И АФИРМАЦИЈА ДОМАЋЕГ ДРАМСКОГ ТЕКСТА.

1.2. Правни основ за обављање делатности установе

Правни основ за обављање делатности Народног позоришта Ужице су следећа правна акта:

- Закон о култури (Сл.гласник РС бр.72/2009; 13/2016 и 30/2016 и 6/20);
- Посебан колективни уговор за установе културе чији је оснивач Република Србија, Аутономна покрајина и јединице локалне самоуправе („Сл.гласник РС“број 106/2018);
- Уредба о класификацији делатности („Сл.гласник РС“број 54/10);
- Уредба о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Сл.гласник РС“број 44/01..... 11/2012);

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

- Закон о буџетском систему („Сл. гласник РС“ бр.54/2009; 73/2010; 101/2010; 93/2012; 62/2013; 63/2013; 108/2013; 142/2014, 68/2015, 72/19 и 149/20);
 - Закон о раду („Сл.гласник РС“ број 24/2005; 61/2005; 54/2009; 32/2013; 75/2014; 13/2017, 113/2017 и 95/2018);
 - Закон о јавним набавкама („Сл.гласник РС“ бр.124/12, 14/15, 68/15, 91/19);
 - Закон о безбедности и здрављу на раду („Сл.гласник РС“ број 101/2005, 113/2017),
 - Закон о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“ број 129/07 и 83/2014),
 - Закон о заштити од пожара („Сл.гласник РС“ број 111/09 и 20/2015),
 - Уредба о разврставању објеката, делатности и земљишта у категорију угрожености од пожара („Сл.гласник РС“ број 76/2010);
- Извештај о раду Народног позоришта Ужице
- Посебан колективни уговор запослених код послодаваца за запослене у Народном музеју Ужице, Историјском архиву Ужице, Народној библиотеци Ужице, Градској галерији Ужице, Градском културном центру Ужице и Народном позоришту Ужице;
 - Статут Народног позоришта Ужице;
 - Правилник о систематизацији послова и радних задатака Народног позоришта Ужице.

1.3.Делатност установе

Народно позориште Ужице обавља основну делатност - 90.01 Извођачка уметност, која обухвата:

- постављање позоришних и оперских и плесних програма/представа, припрему извођења музичких програма (концерата), као и друге врсте сценског извођења
- активности позоришних трупа, дружина, оркестара или музичких група циркуса
- активности самосталних уметника као што су глумци, плесачи, музичари и водитељи.

Остале делатности:

- 90.02 Друге уметничке делатности у оквиру извођачке уметности која обухвата:
 - помоћне активности у оквиру извођачке уметности, позоришних плесних представа, концерата и оперских представа и других врста сценског извођења;
 - активности редитеља, продуцентата, сценографа и сценских радника, мајстор светла
 - активности продуцентата или организатора уметничких догађаја, са сценском опремом или без ње.

-90.03 уметничко стваралаштво која обухвата:

- активности самосталних уметника као што су вајари, сликари, цртачи цртаних филмова, карикатуристи, гравери, бакроресци, литографи и др;
- активности писаца, у свим областима, укључујући белетристику, техничке тестове; активности слободних новинара (уметнички критичари)
- конзервацију и рестаурацију уметничких дела као што су слике, филмови, књиге.

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

1.4. Организациона структура Народног позоришта Ужице

Организација је неопходна за успешан рад позоришта као једне од многобројних људских делатности, али и веома специфичне делатности уметничког карактера.

Сходно томе, битно је осврнути се на мезоорганизациони ниво позоришта, односно на организациони облик овог позоришта као институције.

Народно позориште у Ужицу је стално репертоарско, професионално позориште, са сталним глумачким ансамблом.

НПУ не одступа од историјско-традиционалног модела организације позоришта где оно све своје функције обавља преко позоришних сектора, па овде постоје: уметнички,

технички и сектор општих и заједничких послова. На челу сваког сектора је директор сектора који је за послове које обавља одговоран директору Позоришта.

Шематски приказ организационе структуре Народног позоришта Ужице

1.5. Начин финансирања.

- Буџет града Ужица;
- Конкурси Министарства културе Републике Србије и други;
- Сопствени приходи;
- Спонзорство.

2. Извештај о извршењу годишњег плана рада (програмски део)

Годину за нама обележила је апсолутна неизвесност на свим пољима не само нашег деловања већ читавог човечанства. Суочени са „новом непознаницом“, која нас је задесила, свако се трудио да у складу са сопственим поимањем проблема заузме одређени став у жељи да сачува себе и своје ближње. Иако смо се сви надали да ће ова „проблематика“ већ увелико бити за нама на крају децембра 2020.то се на нашу велику

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

жалост није десило. По свему судећи и у нову годину улазимо са непретераним оптимизмом.

У 2020.ушли смо прилично амбициозно упркос започетим грађевинским радовима на пројекту енергетске ефикасности, који су направили велики дисконтинуитет у редовном раду већ након завршетка фестивала половином новембра. Како би смо омогућили функционисање репертоара нашли смо алтернативно решење измештања у Културни центар Златибор, где смо покушали да успоставимо функционисање репертоара у новом простору.

Почетак јануара кренуо је са играњем представа на Златибору тако да је прва представа у 2020.одиграна већ 3.јануара.

Током јануара одиграно је 13 представа.

У периоду јануара одигране су следеће представе:

3.1. Дугоња, Видоња и Трбоња

4.1. Сведобро

9.1. Али град ме је штитио

10.1. Крај викенда

11. Народни посланик

14.1. Палчица

15.1. Цвенкапа

17.1. Како живот

22.1. Сведобро

23.1. Црвенкапа

24.1. Опет плаче ал сад од среће

30.1. Палчица

31.1. Како одржавати фикус

Укупан број представа 13

Укупан број проба: 25

Укупан број публике: 890

Током фебруара поред великог броја проба за представу ПОСЕТА успевали смо и да одиграмо следеће представе као и да гостујемо у Југословенском драмском позоришту са представом *Али град ме је штитио*, која је том приликом и снимљена за РТС (Тв театар):

3.2. Палчица

4.2. Народни посланик

7.2. Невидљиви људи

10.2. Дугоња, Видоња и Трбоња

11.2. Али град ме је штитио

20.2. Црвенкапа

27.2. Дугоња, Видоња и Трбоња

Укупан број представа: 7

Укупан број проба: 20

Укупан број публике: 723

У марту смо успели да реализујемо премијеру *Посете*, а на жалост већ прва реприза је морала бити отказана због појаве КОВИД а 19.

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

На колегијуму одржаном 12.марта са темом новонастала ситуација и масовно отказивање јавних скупова, на дан када је била заказана прва реприза, консултована је епидемиолошка служба која је саветовала да се избегне потенцијални ризик и напоменуто је да је вирус још непознат као и да је у интересу заштите јавног здравља да се све представе и пробе откажу до даљњег. Већ након 16.марта на састанку кризног штаба бива нам јасно да репертоар заказан за март пада у воду. Тако да смо у марту били приморани да откажемо 10 представа. Убрзо је покренута и акција остани код куће, којој смо се прикључили међу првим позориштима и објавили репертоар за онлине представе које смо поставили на наш youtube канал.

Онлине репертоар Народног позориста Ужице од 24.марта до 30.априла 2020.

24. март ПИЛАД, Писац:П.П.Пазолини, редитељ Андреа Паћото

26.март АТЕНТАТ, Писац: Милош Николић, редитељ Љубослав Мајера

31.март ВИШЊИК, Писац:А.П.Чехов, режија Предраг Калаба

2.април БУЂЕЊЕ ПРОЛЕЋА,Писац: Франк Ведекинд; Режија: Мартин Кочовски

7.април ВИКТОР ИЛИ ДЕЦА НА ВЛАСТИ, Писац:Роже Витрак, режија Александар Лукач

9.април ЧУДО У ШАРГАНУ, Писац:Љубомир Симовић, режија: Ива Милошевић

14.април ИНЕС ДЕ КАСТРО, Писац: Џо Џлифорд; режија: Немања Ранковић

16.април СЛУГА ДВАЈУ ГОСПОДАРА, Писац: Карло Голдони, режија: Андреа Пациотто

21.април МАЈСТОР И МАРГАРИТА, Писац: Михаил Булгаков; режија: Александар Саша Лукач

23.април РУМУНИЈА 21, Писац: Пека Штефан, режија: Горан Головко

28.април РОДОЉУПЦИ, Писац:Јован Стерија Поповић, режија:Лару Заппиа

30.април ХРОМИ ИДЕАЛИ, по тексту Милутина Ускоковића, режија: Златко Свибен

Након овог периода, како се ситуација и даље није смиривала поставили смо и објавили репертоар и за следећи период: од 5.маја до 28.маја 2020.године на Youtube каналу НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ

<https://www.youtube.com/channel/UCaST1M3ZfIDOWtrwC8emONA>

5. мај СВЕЧАНА ВЕЧЕРА У ПОГРЕБНОМ ПОДУЗЕЋУ, по тексту Ива Брешана, у режији Снежане Удицки

7.мај СВРАТИ РЕЧЕ ЧОВЕК, Иван Велисављевић, режија Иван Вуковић

12.мај УМЕТНОСТ И ДОКОЛИЦА, Стојан Стив Тешић, режија Немања Ранковић

14.мај СРБИЈО ЗЕМЉО РОДА МОГ, СТЕРИЈНИ ПУТ У СРБЕ, Милован Витезовић, режија Богдан Јанковић

19.мај КОШТАНА, Б. Станковић, режија Бранко Поповић

21.мај СМЕЋАРНИК, по тексту Косте Пешевског, у режији Стевана Бодрже.

26.мај СПЛЕТКА И ЉУБАВ, Ф.Шилер – адаптација Небојша Ромчевић, режија Немања Ранковић

28.мај ЖОРЖ ДАНДЕН, Жан-Батист Поклен Молијер, режија Бранко Поповић

2.јун КРАЉ ЛИР, В.Шекспир, режија Иван Вуковић

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Убрзо је “цео свет” позоришта избацио на онлине платформе. То је било једино мјесте где су се позоришне представе могле гледати. Статистика која је извучена на основу броја прегледа представа била је једна врста утехе у том тешком периоду и било нам је јасно да нисмо заборављени од наше верне публике.

РТС је током овог периода емитовао више пута наше представе снимљене у оквиру ТВ театра које су сврстане у релевантне представе које представљају позоришну културну баштину. (чекам тачан списак емитовања наших представа у пређашњем периоду)

Током марта и априла позориште је радило на припреми пројекта за конкурс Cultural Cooperation Projects in the Western Balkans; “Strengthening cultural cooperation with and competitiveness of cultural and creative industries in the Western Balkans”; Call for Proposals EACEA 39/2019 .. На овом пројекту смо радили са колегама из Сплита, Зенице, Марибора и Котора. Износ захтева је 200.000 Еур. Број пријаве на конкурс је: 623366-CREA-1-2020-1-HR-CULT-COOP-WB. Пројекат је одбијен због епидемиолошке ситуације у свету.

Како се дало очекивати убрзо су и из буџета Града стигле обесхрабрујуће вести па смо били принуђени на негативан ребаланс што је довело до даљих флукуација у плановима и репертоару. Озбиљна смањења средстава довела су у питање опстанак представа са репертоара. Време је одмицало а нових званичних информација о нормализацији рада нисмо добијали.

План за 2020. годину је коригован. Скинуте су представа за децу Бели јелен као и ауторски пројекат Говори да те чујем.

Почетком јуна када је изгледало да се ситуација са КОВИД ом 19. почела стабилизovati кренули смо у разматрање обнове представа које су укључивале мање поделе, што је заузето као став из безбедносних разлога и припреме реализације представе Боли коло која се налазила у усвојеном плану за 2020. годину.

Обнова представе Необична пошиљка разбукутавањем новог таласа у Златиборском округу је морала бити прекинута. Последње пробе које су одржане за обнову представа биле су почетком јула. Како се ситуација са бројем оболелих повећавала, и како је на снази била ванредна ситуација поново смо се нашли у незахвалној ситуацији и морали смо да зауставимо већину активности које су подразумевале већи број уметника у истом простору. Целокупни позоришни живот у овом тренутку био је заустављен.

Средином августа, у организацији Заједнице професионалних позоришта Србије и Заједнице позоришта Војводине, у Нишу је организован састанак на коме су се разматрале могућности о поновном покретању рада позоришта у новим околностима као и условима у њима са циљем да се изврши притисак на Кризни штаб и Министарство културе да се добије дозвола за рад позоришта. Поред констатације да су сви предлози у супротности са бићем позоришта као и анализом постојећег стања највише проблема се посветило стандардизацији професионалних позориста из ових заједница, проблемима вентилације и грејања, личном поверењу у овим условима, заштити глумаца као и немогућности да глумци играју са маскама. Након овог састанка извршен је одређен притисак да нам се ипак дозволи да наставимо са радом уз одређене мере и личну одговорност сваког запосленог. Како се испоставило ризик је био превелик и вирус је кренуо да захвата све више глумаца по позориштима Србије...

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

По смиривању епидемиолошке ситуације поново су активирани сви ресурси како би наставили са обновом представа после вишемесечне паузе и наставили рад на новим представама.

Трудили смо се колико смо могли боље да искористимо овај месец уз ригорозно придржавање свих предложених епидемиолошких мера. Прва представа која је одиграна је Крај викенда. Одиграна је лепим поводом и жељом да испратимо нашег најнаграђиванијег глумца у пензију. Управо тај тренутак отворио је додатну проблематику опстанка репертоара ове институције која је добрим делом свој рад ослањала на овог глумца као и млађе хонорарне сараднике, а сада након смањивања средстава оставила нас је без могућности ангажовања истих. У жељи да што достојанственије испратимо Љубичића у пензију организовали смо промоцију његове монографије “Нежни кротитељ публике” у холу позоришта.

У покушајима реализације 25.ЈПФ а – Без превода, донета је одлука да фестивал буде одложен до тренутка када ризик од вируса буде мањи а број публике који је могуће примити у позоришну дворану већи.

У сарадњи са Ансамблом Коло, реализујемо и креативну радионицу, два концерта као и презентацију радионице „Зидање Скадра“. Организује се и гостовање са представом Необична пошиљка у Краљеву. Са друге стране теку припреме за премијеру, заказане представе Боли коло, све до 2.новембра када се унутар екипе појављују симптоми КОВИДа 19. Убрзо вирус бива потврђен код костимографкиње и два глумца а остали бивају послати у изолацију. Како је опоравак заражених текао јако споро, убрзо смо покренули рад на новој представи „И то се зове Љубав“ са другим глумцима који су на почетку рада тестирани и били негативни. Пробе за ову представу трајале су до 25.децембра када је вирус поново “ушао у колектив”...

Као што је опште познато, позориште као институција је веома комплексно. Најмањи потреси који у неким другим институцијама врло често остану и незабележени у позоришту могу оставити дуготрајне последице. Благовремено планирање је предуслов за функционисање ове институције. Ризике приликом планирања веома је тешко предвидети. Нико није могао очекивати пандемију изазвану КОВИДОМ 19.

2.1. Програмске активности и пројекти реализовани из средстава буџета Града; (Табела 1а)

У протеклом периоду Народно позориште Ужице је реализовало следеће програмске активности на основу уговора бр. II бр.022-9/20 од 10.фебруара 2020.године и анекса уговора од 15.06.2020, 09.11.2020. и 07.12.2020.године.

Преглед реализованих програмских активности/пројеката
из средстава буџета града у 2020. години

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Ред. бр.	Назив програмских активности/пројеката	Планирано из буџета Града	Извршено из буџета Града
1.	Боли коло	1 787 440	1 787 439
2.	25. Југословенски позоришни фестивал – Без превода	2 902 992	2 902 989
3.	Исповест порно диве	150 000	149 910
4.	И то се зове љубав	1 884 560	1 875 528

Назив пројекта: **Боли коло**, *Димитрија Коканова у режији Јоване Томић*

Кратак опис пројекта: Комад "Боли коло" као полазну тачку, својеврсни лајтмотив, чиме се и успоставља тематски оквир садржаја, узима стварни догађај убиства где је извршилац на друштвеним мрежама, након чина, образложио свој поступак, указао на узроке и кривце, одао почаст својој убијеној љубави и целу исповест завршио изјавом - "нисам хтео јбг". Ова реченица је надаље често цитирана, постала је део поп културе, препознатљива је као топоним за - у овом конкретном случају крајње парадоксално – неостварену љубав, ослањајући се на чувени локални мит о страсти "на балкански начин", где се љубав граничи и/или изједначава са смрћу, емоције су афектиране, крволочне у својој манифестацији, живот је дерт а нагони узимају примат над етиком и законима. Горе наведен пример убиства илуструје феномен ових простора – "балканску страст", где се, испод фламбојантног, експресивног, чулног миљеа а ла Кустурица, заправо егзотизује патријархално, конзервативно устројство полова, где се шовинизам, мачизам, сексизам узима као подразумевани референтни систем који подржавају и мушкарци и жене. Димитрије Коканов као узорак узима два хетеросексуална пара, где захваљујући биографијама два мушкарца и две жене, добијамо архетипске представнике друштва; они се међусобно разликују у економском, друштвеном, академском контексту: једна високообразована жена, научница је у вези са млађим човеком из радничке класе, док други пар чине моћан човек сумњивог бизниса, и лепотица, фитнес инструкторка и модел. Занимљиво је да оваква поставка ликова само још чвршће успоставља патријархат као основни принцип динамике њихових односа, упркос разликама и честим предрасудама да се високообразоване жене, на пример, а priori повезују са контекстом феминизма. Писац нам, управо зато, самим насловом комада, али и назнаком – народна љубавна игра – као и сонговима унутар комада, назначавача да је однос ова четири лика плесна, емотивна, ритуална партитура односа, чиме се отвара још једно поље тумачења – укореењеност мачизма и конзервативизма у нашем културном наслеђу, политичком, друштвеном, историјском. Наслов и сонгови, као и садржај догађаја унутар текста, упркос савременом миљеу, данашњем тренутку из ког ликови делају, доносе иконографију ритуалног, прималног, обичајног.

Оно што је коло симболизовало некад, поред контекста традиције, био је и јак друштвени утицај, коло је омогућавало социјализацију, одабир будућег партнера, готово као нека ритуална предигра, тако данас Коканов успоставља савремене ритуале који осликавају опседнутост сопственим телом и опсесију, у исто време, безусловног поседовања другог тела, партнерског, у јасној хијерархији, наравно, субмисивног (жена) и доминантног (мушкарац). Оно што је некад била својеврсна традиционална мушко – женска предигра,

данас је крволочна борба за преживљавањем. Покретач драмског сукоба је у овом тексту превара. 'Потлачени' се ипак усуђују на неверство својих моћнијих партнера, тако да се улоге мењају те наизглед доминантни постају жртве. Ликови одлучују да напусте задате друштвене обрасце и да потраже слободу у другим оквирима и то доводи до трагичног краја. Мелодрамски заплет уобличен је специфичном формом, у основи фрагментарном, делимично дијалогском, а делимично исповедном, монологском.

Подједнако важна одредница овог комада је бели текст, што отвара спектар могућности интерпретације и глумачке креације. Чулност, путеност, заводљивост ликова и атмосфера еротског у догађајима, омогућена је неилустрованим али индикативним просторима дешавања као што су теретана, сала за физичко, тушеви, војеризам кроз мале прозоре, а ту су и пара, дим, нага тела. Захваљујући овим мотивима, сценски језик креиран је комбинацијом свакодневних, реалистичних радњи као што је на пример вежбање у теретани, а затим би се репетицијом покрета или поступака губило основно значење радње, настајао би апстрактни ритуал који би полако прелазио у традиционалне, опет препознатљиве радње као што је на пример играње кола. Преплитање мотива отвора полигон за истраживање овог другог, чулног аспекта у строго конструисаном, наметнутом устројству односа. Истина је да постоји нешто тактилно, заводљиво у динамици ова четири лика, као што постоји нешто егзотично у слици хистеричног, афектираног Балкана, где се воли или убија. Истраживани су узроци и последице овог феномена, као и како се формира идентитет појединца под оваквим утицајима.

Реализоване активности на пројекту: склопљени и потписани уговори са сарадницима ангажованих ван редова запослених, редитељска експликација, редитељско драматуршки рад на тексту, прављење глумачке поделе, избор ауторског тима, направљене сценографске и костимографске скице, створена драматургија простора, рад са композитором, рад са корепетитором, анализа ликова, рад са оркестром и певачима, анализа ликова, почетак рада са глумцима, проба са глумцима, израда техничке документације за израду сценографије и костима, набавка реквизите и осталих потребних елемената представе, мизансценске проба на сцени, мераће проба, техничке проба, израда визуелног идентитета, припрема програмске књижице, дизајн и штампање пропагандног материјала, организовање конференције за медије, организовање и припрема премијере, евалуација након премијере, даљи ток представе...

Назив пројекта: *И то се зове љубав*, Мари Шизгал у режији Ксеније Крнајски
Кратак опис пројекта: Комедија *Лув* је 1965.године номинована за награду Тони као најбољи драмски текст на Бродвеју, а после тога је доживела велики број инсценација широм света. По њој је снимљен и истоимени филм са чувеним Џеком Лемоном у главној улози. Постављањем овог бродвејског хита планирали смо да у ово време отуђења и страха од болести и смрти (тако и страха од људи) које је донела пандемија ковид 19, на сцену Народног позоришта у Ужицу донесемо ведар дух, оптимизам и гламур 60-тих година прошлог века. Урнебесни дијалози, ишчашене драмске (животне) ситуације, натапирани фризуре, туфнице, циновске сунчане наочаре, као и музички хитови из 60-тих, биће са нама на сцени док призивамо дух филмова *Љубав и мода* и *Празник у Риму*.

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Реализоване активности на пројекту: склопљени и потписани уговори са сарадницима ангажованих ван редова запослених, редитељска експликација, редитељско драматуршки рад на тексту, прављење глумачке поделе, избор ауторског тима, направљене сценографске и костимографске скице, створена драматургија простора, рад са композитором, рад са корепетитором, анализа ликова, рад са оркестром и певачима, анализа ликова, почетак рада са глумцима, проба са глумцима, израда техничке документације за израду сценографије и костима, набавка реквизите и осталих потребних елемената представе, мизансценске проба на сцени, мераће проба, техничке проба, израда визуелног идентитета, припрема програмске књижице, дизајн и штампање пропагандног материјала, организовање конференције за медије, организовање и припрема премијере, евалуација након премијере, даљи ток представе...

Назив пројекта: *Исповест порно диве*, по мотивима романа Пати Дифуза Педро Алмодовара у адаптацији и драматизацији Слободана Обрадовића.

Кратак опис пројекта: Педро Алмодовар је осамдесетих година у шпанској штампи објављивао "мемоарске" записе под псеудонимом Пати Дифуса. Пати Дифуса је у ствари Алмодоваров литерарни алтер-его, фиктивна звезда порно-филмова која је "замољена" да пише за престижне Ел Паис, Диарио 16 и Ла Луна. Те текстове редитељ је сабрао у прозну књигу под називом Пати Дифуса и друге ствари, први пут објављену у Шпанији 1991. Књига је потом имала низ издања на шпанском и на другим језицима.

25. Југословенски позоришни фестивал - „Без превода“ у Ужицу

Позоришни фестивал „Без превода“ у Ужицу ове године обележава 25 година постојања. Ова крупна бројка говори нам о дуговечности ужичког фестивала из чега произлази чињеница да се овај фестивал храни значајем и важношћу коју има за ужу и ширу културну заједницу. Фестивал је финансиран од стране Министарства културе РС као и из буџета Града.

Публика која посећује фестивал, а чине је грађани Ужица, њихови гости и гости из других делова Србије као и из читавог региона, воле позориште, воле своје омиљене глумце и добре представе. Зато је сваке године фестивалска сала увек пуна и ова чињеница одређује и посебну атмосферу фестивала. Велики број младих на представама као и округли столови који су такође веома добро посећени чине готово јединствени пример фестивалског догађања не само у Србији него и у регији. Све ово одређује и начин селекције која је усмерена првенствено према квалитету представа из протекле сезоне а не према специфичним естетским концептима и поделама модерно-класично. У Ужицу је у последњих 24 године било и радикално модерних и традиционалних представа под условом да остављају неког трага на публику да поседују театролошки значај.

Фестивал „Без превода“ значи да публика може да види представе из Србије, Црне Горе, Босне и Херцеговине и Хрватске. То значи да је и селекција регионална. Регионална селекција није аутоматски избор по 'кључу' већ могућност укрштања различитих поетика и синергијско деловање на читав фестивал па то онда јесте чињеница о којој водимо рачуна у селекцији. Фестивал се одувек критички односио према стварности у којој

постоји и његове представе се бирају такође и на начин да полемишу са светом и људима о проблемима које те људе тиште. То је такође један од разлога зашто је публика све ове године гледала јако добре представе, ако не најбоље, јер су те представе често биле рађене са живом енергијом из чега је произлазила нова и свежа естетика и ангажованост. Тако ће остати и ове године. Криза, материјална и духовна, негативно делује на културу и уметност, али представља и подстицај да се на позорници говори о проблемима и да се залаже за неку бољу стварност.

Фестивал је одложен за пролеће због епидемиолошке ситуације.

Више информација о протеклом фестивалу <http://www.jpj.uzickopozoriste.rs/>

2.2. Програмске активности и пројекти реализовани из сопствених средстава и других извора

Промоција монографије “Нежни кротитељ публике” у холу позоришта. (монографија посвећена Слободану Љубичићу)

2.3. Програмске активности и пројекти који нису реализовани, а били су предвиђени годишњим планом рада.

Као што је опште познато, позориште као институција је веома комплексно. Најмањи потреси који у неким другим институцијама врло често остану и не забележени у позоришту могу оставити дуготрајне последице. Благовремено планирање је предуслов за функционисање ове институције. Ризике приликом планирања веома је тешко предвидети. Нико није могао очекивати пандемију изазвану КОВИДОМ 19.

Свесни ситуације у којој смо се нашли покушавали смо да се у ходу сналазимо и прилагођавамо новим условима и околностима уз дневне корекције и инструкције које смо добијали. Буџетско смањење довело је до озбиљних потреса са којим ћемо се последицама тек суочити.

Планирани програм је морао бити прилагођаван новим околностима што је довело до отказивања договорених пројеката. На жалост тој „примораној флексибилности“, крај се још увек не назире. Од првобитних пројеката остали смо само на праизведби комада Боли Коло, Димитрија Коканова а у режији Јоване Томић. Због примене неопходних мера дошло је и до повећања трошкова у самом процесу рада што је додатно отежало наше функционисање и променило апропријације позоришта. Од првобитно осмишљеног програма у циљу обележавања 75. јубиларне позоришне сезоне условљени ребалансима и смањењима доведени смо у општу неизвесност у реализацији програма. Приморани да одустанемо од ауторских пројеката намењених деци (Бели Јелен) и пројекта Говори да те видим (намењених слепим и слабовидим), остало је до краја године да реализујемо

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

премијеру Боли Коло као и Револуционарни пут. Услед епидемиолошких мера, у међувремену морали смо прилагођавати репертоар и пројекте мањем броју извођача па се у току августа одустало и од пројекта Револуционарни пут, уместо кога је предложен комад „И то се зове љубав“.

2.4. Програмске активности и пројекти који су делимично реализовани.

Сви пројекти су реализовани. Јавна приказивања планирана су у тренутку повољније епидемиолошке ситуације.

2.5. Програмске активности и пројекти који су реализовани током године, а нису били предвиђени годишњим планом рада

У сарадњи са националним ансамблом Коло реализован је 4. Етно самит „Традиција Нова“ од 28.октобра до 1.новембра 2020.године. Током тог периода, одвијале су се три програмске активности: научно теоријски скуп, фестивалска извођења и креативне радионице за уметнике.

2.6. Програмске активности и пројекти реализовани ван матичног подручја

Народно позориште Ужице у протеклом периоду обављао је своју мисију презентујући свој рад и промоцију Града у следећим местима до тренутка проглашења епидемије и то са представама:

- Али Град ме је штитио – Југословенско драмско позориште у Београду
- Необична пошилика – Краљевачко позориште у Краљеву

2.7. Програмске активности и пројекти реализовани на основу међународне сарадње

На основу међународне сарадње није било реализованих активности ни пројеката.

2.8. Програми других установа или појединаца који су се одвијали у установи у уступљеним терминима

У овом периоду сем одржавања СКУПШТИНЕ ГРАДА УЖИЦА није било других уступљених термина

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

ПРЕГЛЕД СВИХ ПЛАНИРАНИХ И РЕАЛИЗОВАНИХ ПРОГРАМСКИХ АКТИВНОСТИ/ПРОЈЕКТА У 2020.ГОДИНИ

Р. бр.	Назив програмских активности/пројекат	Планирана средства			Извршено		
		Буџет Града и министат во	Средства из сопствених и других прихода	Укупно планирано	Буџет града	Средства из сопствених и других прихода	Укупно извршено
1.	Боли коло	1.787.440		1.787.440	1.787.439		1.787.439
2.	Јпф – Без превода	5.602.992		5.602.992	2.902.992		5.602.989
3.	Исповест порно диве	150.000		150.000	149.910		149.910
4.	И то се зове љубав	1.884.560		1.884.560	1.875.528		1.875.528

2.9. Оцена реализованог програма од стране стручне јавности

Део писаног и објављеног материјала везаног за активности и програме у протеклој години можете наћи на сајту позоришта <https://uzickopozoriste.rs> и фестивалском сајту www.jpf.uzickopozoriste.rs

РАДОВАН БАЈА ВУЛОВИЋ

ПОЗОРИШТЕ Пригрљени страшћу

У зачуђујуће лошој сезони престоичких позоришта, представа *Али град ме је штитио* Народног позоришта из Ужица по тексту Тање Шљивар а у режији Бојана Ђорђе-ва представља, како по својим амбицијама тако и по оствареном резултату, право освежење. Тања Шљивар је засигурно један од најинтересантнијих драмских писаца региона, или једноставније речено драмских писаца који пишу на српско-хрватском језику. Оригиналног стила, тематски необични, њени текстови се одликују слојевитишћу и некаквом тешко дефинишућом поезијом која вас ненадано, на моменте, заиста потресе неочекиваном снагом и луцидношћу. *Али град ме је штитио* је врло необичан пројекат који за полазну тачку узима демонстрације које су избиле у Франкфурту 2015. поводом подизања зграде светске банке. Тај тематски и историјски оквир је заправо само замајац за покушај да се исцрта и представи драматургија једног града, од средњокласних четврти до улица које врве животом, од уличних демонстрација до емигрантских кафана. И управо ти емигранти,

побегли из ратних дешавања из бивших република некадашње Југославије су у фокусу ове представе. Њихова жудња за конобарицом Жељаном која се самоубила скоком са зграде светске банке је лајтмотив представе, и он открива сву неприлагођеност, сву трагедију људи који су одрасли и који су формиран у окружењу и по вредностима једне земље које више нема.

У режији Бојана Ђорђева овај комплексни комад добио је ненадану лакоћу и полетан ритам. Кратког трајања (сат времена), представа се одликује брзим променама, јасним мизансценом који на разумљив начин тумачи написано те надахнутом игром глумаца који су са страшћу пригрлили текст. Ђорђевић нам заправо нуди представу као причу о непристајању, као побуну појединца против друштвеног устројства у ком се нашао, као побуну против капитализма, па и побуну против историје која нас дефинише. Његова прецизна, значењски артикулисана режија даје овом лелујавом тексту неопходну оштрину, а већ поменути полет ансамбла је само допринео да представа *Али град ме је штитио* свакако буде запамћена као једна од најбољих представа сезоне.

Бобан Јевтић

л
(
с
и
з
п
”
д
в
с
н
б
”
Н
т
је
п
р
к

п
д
м
р
з
а
т

Фреска људског пораза

У хистерији која је управо завладала светом гледамо опет јунаке представе „Посета“, која је премијерно одиграна у Народног позоришту Ужице само неколико дана пре проглашења ванредног стања у Србији, овога пута окренуте на главу како панично згрћу по самопослугама

ПОЗОРИШТЕ

Бојан Муњин

Може ли се писати о театру када позоришних представа нигде више нема? Ситуација је у целом свету тренутно таква да се слободно можемо присетити мисли једног глумца који је рекао да, када се људи у некој апокалиптичној будућности преселе као први хришћани у подземне катакомбе, глумци ће бити ти који ће унезвереним грађанима причати приче о томе како је некада било на дањем светлу и на површини Земље. Једна од ретких премијера, чак и у европским размерама, пре него што је у овим крајевима обнародовано да почиње „Љубав у доба короне“, била је представа *Посета* у Народног позоришту у Ужицу, по мотивима драме *Посета старијим дамама* Фридриха Диренмата и у режији Немање Ранковића. Представа говори о томе како се једна богата „стара дама“ свети своје давном љубавнику који ју је оставио, тако што грађанима мало градића обећа баснослован новац уколико убију њеног непрежаљеног драгана. Наравно, питоми грађани се преко ноћи листом претварају у незајахљиве хијене, почињу да се бахате и лакомо купују на кредит очекујући богатство; јучерашњи љубавник а данашњи ожењен човек постаје жртва чак и својих најближих, а грађани на крају, без сувишних зашто, затуку тог мученика и добијају оно што су тако силно желели.

Комад *Посета старијим дамама* сам Диренмат назива трагичном комедијом, али оно што нуди текст и што је режисер Ранковић на сцени ужичког позоришта обилно искористио, уз помоћ Слободана Обрадовића, који је адаптирао комад и написао стихове, јесте необична комбинација тешке драме и комедије дел арте, Бертолда Брехта и бурлеске, театра апсурда и љубавне приче, па ће без сумње ова представа остварити уметнички успех и преко граница локалне средине, а ужичка публика доћи ће сигурно на своје.

Онда када је написан, у педесетим годинама прошлог века у пребогатој Швајцарској, овај ко-

мад је алудирао на почетак ере набујалог комфора и материјалног згртања, када су се многи затрчали и заборавили шта је то скромност и пристojност и обогатили се преко сваке мере. Диренматови јунаци постали су у моралном смислу конзумеристичке креатуре које ће бити спремне на све и којима никада ништа неће бити доста. Међутим, као што је позориште увек било храњено конкретним временом, друштвом и људима, тако је тај контекст стварних прилика за њега можда још више важан данас. У хистерији која је управо завладала светом гледамо опет јунаке овог комада, овога пута окренуте на главу како панично згрћу; праве гуче по самопослугама (на пример у Паризу) већ су почеле, оружје се прода-

пезно одевена дама (костимографија, С Ковачевић) махнута и сипа отров свуда бе, али најављује и једно питање које от можемо очекивати и на страшном суду: је у твом животу било љубави пријатељу?

Наиме, главна јунакиња, која је остала са својим вољеним и на крају изгубила морала је осрамоћена да напусти градића када се вратила, обраћа се бесно на позоришним грађанима једнако као и свом некадашњем љубавнику: „Као што сам ја некада дрхтала у граду, сада нека дрхтите и ви када у њега вратила.“ Можда ће зазвучати оно, али не и мање истинито, чињеница да сви ми у овом тренутку планетарно

Ивана Павићевић и Вахидин Прелић у представи „Посета“ Фото Радован Бајо Вујовић

је као алва, а говор мржње и ксенофобија шире се по друштвеним мрежама брже од вируса.

Дакле, више није могуће да се на позорници у Ужицу разумеју сви ти мирни грађани, који од једном полуде, изван стварних догађаја који су управо допузали до врата свих наших кућа и станова и који куцају и на прозоре наше душе. Сви ти слабаши људи који се у једном тренутку на сцени хвале како су купили нове ципеле или код месара најбоље месо – они су одувек изгледали смешно и трагикомично, али данас делују одвратно и застрашујуће. Има још нешто или неко ко је у ужичкој представи, хтео не хтео, променио своје лице, значај и смисао. То је стара дама. Она је у свим инсценацијама до сада приказана отприлике као осветољубива вештица која покреће ланац људских слабости и лоших догађаја. Тако је то било и на ужичкој позорници, где стара пом-

хиљаде људи; уметници и спортисти пензионери, студенти и научници, и бу да говоре искључиво о љубави, и цивилизација изгледа негде безнадежно или погубило. Ова представа која је одиграна само неколико дана пре ванредног стања у Србији, најпрост се гледа без црних мисли којих је све више у нашој глави. Такође, ове *Посете* несумњивог квалитета, контекста гурно не би било без изврсног и већ доказаног ансамбла ужичког позоришта.

Глумица Ивана Павићевић, у глави „старе даме“ Кларе, заиста је успела тежак задатак да покаже бруталну љубавност остављене жене, али и ти који тежи само за нежношћу, док је некадашњег љубавника Алфреда,

сретног у исто време, са пуно вехементности и снаге изнео Вахидин Прелић. И остали, Бојана Зечевих, у улози Алфредове жене, Слободан Љубичић као градоначелник, Хаџи Немања Јовановић као професор, лекарка Дивна Марић, свештеник Момчило Мурић, представница опозиције Тања Јовановић, па Тијана Караичић Радојичић као типична таблоидна новинарка и други – одлично су обавили посао „грађана“ који могу бити драги и симпатични, али су у ствари – ружни, прљави и зли. Треба споменути и изврсну кореографију Исидоре Станишић и сценски покрет Ивана Клеменца, као и одличну музику Мирољуба Аранђеловића Расинског, да би ова надреална позоришна фреска људског пораза и готово метафизичке освете била комплетна. И још нешто: ужичка представе се у односу на оригинал скраћено зове *Посети*. Па зар тај наслов не делује крајње мистериозно у тренутку када од Лос Анђелоса до Врања и од Палма де Мајорке до Кабула потпуно унезверени не знамо шта је то што нас је снашло?

И сам ужички ансамбл из малог града у средишту Србије и њихова недавна представа, нарочито у овом тренутку, делују на симболичан начин знаковито јер велики свет из сата у сат тако драматично мења своје лице. Друштвено гледано, огромни градови „који су некада могли све, а сада не могу ништа“, гасе се један за другим, али у локалним срединама и малим варошима живот чак и у овако великим искушењима као да задржава своје аутентично лице. У таквом поетском магновењу треба се присетити нечег стварног, а данас опет тако зачудног из живота ужичког позоришта: неколико недеља пре завршетка „нормалног живота“, дакле средином фебруара, оно је гостовало у Београду с представом такође карактеристичног назива, *Али ираг ме је шћићићо*, према тексту Тање Шљивар и у режији Бојана Ђорђева. То је опет била представа те нејасне и злокобне атмосфере једног модерног високоорганизованог и технолошки савршеног Вавилона, у којем утопљени осећамо да је нешто пошло наопако, а не знамо тачно шта.

И опет ће бити љубав та која ће звати да је загрлимо, али ми ћемо се изгубити у великом и хладном свету. Снага позоришта јесте у томе што оно често отвара мали прозор да би нам показало крупне истине. Постоје многа вредна позоришта по Србији и ужичко позориште је једно од њих: оно има и сензибилитет и вољу да нам непрестано прича такве приче. Зато је сага о том позоришту и његовим представама тик пред догађаје који ће, сада је већ сигурно, дубоко изменити наше животе, прича о невидљивим порукама које свакодневно примамо, а често нисмо у стању да их дешифрирамо. Попут речи једне италијанске девојке, које ових дана круже светом: „Бесан вртлог илузија и обавеза спречавали су нас да погледамо према небу, да гледамо звезде и слушамо море...”

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/poseta-veceras-premijerno-u-uzickom-pozoristu-kritika-moci-novca-i-osveta-odbacene/4e7v>

“Poseta” večeras premijerno u užičkom pozorištu: Kritika moći novca i osveta odbačene žene

- V.L.
- 10.03.2020. 11:39
- Narodno pozorište iz Užica večeras će premijerno pred svojom publikom izvesti predstavu „Poseta“ koju je na scenu, po motivima drame „Poseta stare dame“ Fridrhira Direnmata, postavio reditelj Nemanja Ranković.

"Poseta" kritikuje moć novca i priča o osveti odbačene žene i njenoj ljubavi

Predstava po tekstu švajcarskog pisca najavljen je kao priča o vrhuncima izopačenosti ljudskog društva zbog novca i osvete odbačene žene i njenoj ljubavi koja nije mogla umreti.

-Na prvi pogled reč je o pozorišnom komadu koji kritikuje moć novca u savremenom društvu koja seže toliko daleko da je njome moguće kupiti pravo i pravdu, i učiniti ubistvo legalnim. Kada se pojavio ovaj komad 1956. godine Švajcarska je napredovala bolje nego ikad. Međutim, u očima pisca rastuće bogatstvo stanovništva dovelo je do iskrivljenog sistema vrednosti, - kažu uoči premijere u Narodnom pozorištu Užice.

„Poseta“ priča o pohlepi koja se transformiše toliko da čitavo društvo sahranjuje svoje skrupule pred potencijalnim bogatstvom, bez razmišljanja o moralu i solidarnosti.

-U trenutku kada je napisao „Posetu stare dame“, pre skoro sedam decenija, Fridrih Drenmat je komad označio kao grotesknu komediju, ali je u jednom od kasnijih intervjuja izrazio i svoju sumnju spram jasnih žanrovskih odrednica. Tačnije, zapitao se da li je žanrovsko opredeljenje dovoljno kako bi se u pozorištu kreirala i reprodukovala kompletna slika apsurdnosti savremenog sveta. Danas, u vremenu žanrovskih hibrida koji spajaju nespojive elemente, Drenmatova drama, pored evidentne groteske i sarkastičnog humora, otkriva snažne melodramske momente bazirane na požudi zavodjenju i osveti, - napisao je o komadu Slobodan Obradović, koji je za predstavu „Poseta“ adaptirao tekst i napisao stihove.

U predstavi igraju Ivana Pavićević Lazić, Vahidih Prelić, Bojana Zečević, Slobodan Ljubičić, Hadži Nemanja Jovanović i drugi glumci Narodnog pozorišta iz Užica.

Kultura

<https://www.danas.rs/kultura/premijera-komada-poseta-u-narodnom-pozoristu-uzice/>

Premijera komada „Poseta“ u Narodnom pozorištu Užice

Premijerno izvođenje komada „Poseta“, koji je režirao Nemanja Ranković, publika će moći da pogleda sutra (utorak, 10. marta) od 20 časova u Narodnom pozorištu Užice.

Komad, koji je nastao po motivima drame „Poseta stare dame“ Fridriha Drenmata (1921 -1990), jednog od najznačajnijih pisaca Švajcarske u 20. veku, adaptirao je Slobodan Obradović, koji je i autor stihova.

Uz navode da je u pitanju „priča o vrhuncima izopačenosti ljudskog društva zbog novca i o osveti odbačene žene i njenoj ljubavi koja nije mogla umreti“, reditelj Nemanja Ranković, navodi da je „na prvi pogled, reč o pozorišnom komadu koji kritikuje moć novca u savremenom društvu koja seže toliko daleko da je njome moguće kupiti pravo i pravdu, i učiniti ubistvo legalnim“.

Kada se pojavio komad, 1956. godine, Švajcarska je napredovala bolje nego ikad, ali, u očima pisca, rastuće bogatstvo stanovništva dovelo je do iskrivljenog sistema vrednosti. U „Poseti“, navodi Ranković, pohlepa se konačno transformiše toliko da čitavo društvo sahranjuje svoje skrupule pred potencijalnim bogatstvom, bez razmišljanja o moralu i solidarnosti.

– U jeku opšte globalne krize, nastaje potreba za revizijom moralnih vrednosti. Naravno, ukoliko želimo da nastavimo dalje u ovom civilizacijskom poretku obeleženom kapitalizmom i konzumerističkom ideologijom. I pored ljubavnog diskursa, ostaje da odjekuje kritika prekomernog idealizovanja novca kao pokretača sveta; odnosno, kao oružja koje zatire osnovne ljudske vrednosti, naveo je Ranković.

U komadu igraju: Ivana Pavićević, Vahidin Prelić, Bojana Zečević, Slobodan LJubičić, Hadži Nemanja Jovanović, Nikola Penezić, Divna Marić, Momčilo Murić, Goran Šmakić, Tanja Jovanović, Tijana Karaičić Radojičić, Branislav LJubičić, Vanja Kovačević, Janko Radišić, Dušan Radojičić i Biljana Prokić.

Autorski tim

Autor muzike je Miroljub Arandelović Rasinski, scenografiju je osmislila Marijana Zorzić Petrović, kostime Snežana Kovačević, koreografiju Isidora Stanišić, scenski pokret Ivan Klemenc.

Narodno pozorište Užice obeležava dva značajna jubileja u doba korone

Izlazak iz virtuelnog teatra

Užice - U godini korone, Narodno pozorište Užice trebalo bi da obeleži dva značajna jubileja - 75 godina od osnivanja i 25 godina Jugoslovenskog pozorišnog festivala #Bez prevoda#, ali i da se, nakon višemesečnog virtuelnog repertoara, ponovno vrati publici, u neposrednim kontaktima. Nemanja Ranković, umetnički direktor užičkog teatra, kaže za Danas da jubileji neće biti obeleženi onako kako je bilo planirano, ali svakako će se osmisлити rešenja da se te značajne godišnjice obeleže na prigodan način.

Tokom vanrednog stanja, užičko pozorište je, među prvima u Srbiji, ponudilo publici veći deo svojih snimljenih predstava, posredstvom Jutjuba, a uskoro, uz sve rizike i izazove, sledi ponovni susret ansambla i gledališta. Neizvesnost tog susretanja dodatno opterećuje manjak novca za pozorišne programe iz gradskog budžeta. Odlukom lokalne vlasti, zbog prećih „koronskih“ pro-

Iz predstave Poseta

Poslednji susret sa glumcima na sceni i užičke publika bio je 10. marta ove godine, tokom uspešne, angažovane i aktuelne premijere komada „Poseta“ u režiji Nemanje Rankovića, koju je, po motivima drame „Poseta stare dame“ Fridriha Drenma-

u Srbiji, obezbedila 150.000 evra, dok je ostatak učešće Grada Užica. Radovi dobrobrano kasne, a prema optimističnim najavama trebalo bi da se završe krajem septembra ove godine. I pored svega, a nakon relaksiranih protivepidemijskih mera, pre desetak dana, počele su pripreme za ponovni susret sa publikom. Kako je rekonstrukcija u toku, traži se način da se predstave igraju na otvorenom prostoru.

Dimitrija Kokanova i u režiji Jovane Tomić. Zbog smanjenog budžeta i epidemioloških prepreka, odustalo se od projekta po romanu „Revolucionarni put“, Pitera Jejsta, koji je trebalo da postavi na scenu Ana Tomović.

Zbog smanjenog budžeta za naše programe, ali i potrebe da se sprovede protivepidemijske mere, odlučili smo se za autorske projekte manjih formi i sa manjim brojem izvođača, kaže Ranković i dodaje da to znači da ansambl neće moći da igra veći deo svog repertoara.

Dobar deo našeg repertoara počiva na mladim saradnicima, ali sredstva su smanjena, pozorište nije imalo sopstvenih prihoda i moraćemo da redukujemo postojeći repertoar, a novi da uskladimo sa nastalom situacijom, što će biti veoma teško, objašnjava Ranković. - Svesni smo situacije i izazova i radimo uz veliki oprez, međusobno poverenje i odgovornost. Želeli bismo da ovo zatišje pred novu epidemijsku buru, kako se to najavljuje, iskoristimo da radimo. Svi smo se uželeli rada, pozorišta i predstava, a verujem da se i publika uzelela susreta sa glumcima. Prati-mo i primenjujemo sve protivepidemijske mere.

Naš sagovornik dodaj da je teško sprovesti protivepidemijske mere tokom proba i priprema predstava, i ističe da se u medijama potencira bezbednost publike, a da je malo rasprava o bezbednosti izvođača na sceni.

N. Kovačević

- Prvi komad koji bi publika mogla da pogleda obnovljena komedija „Neobična pošiljka“ Luke Đakomocija, a u planu je i priprema predstave „Boli kolo“ Dimitrija Kokanova

blema, skresan je programski budžet pozorišta i do kraja godine neće biti novca za honorarne saradnike, pre svega za mlade glumce. To znači da će publika biti zakinuta za veći deo postojećeg repertoara, ali i za nove teatarske izazove.

Iznos od 4.717.000 dinara, koji je bio planiran u ovoj godini za programske sadržaje, rebalansom gradskog budžeta je smanjen na 3.822.000, a u narednoj godini je odvojena mizerna suma od tri miliona dinara, što nije dovoljno ni za jednu predstavu.

ta (1921 -1990, jednog od najznačajnijih pisaca Švajcarske u 20. veku, adaptirao Slobodan Obradović, inače i autor stihova. Zbog naleta epidemije i uvođenja vanrednog stanja, prva repri-za je otkazana.

Iako se mesecima nisu igrale predstave, to ne znači da je pozorište bilo „mrtvo“. U toku je rekonstrukcija zgrade radi poboljšanja njene energetske efikasnosti. Vrednost projekta je 225.000 evra, od čega je EU, kroz svoj Program podrške razvoju opština EU PRO i u saradnji sa kancelarijom UN za projektne usluge

Nemanja Ranković

Prvi komad koji bi publika mogla da pogleda krajem septembra je obnovljena komedija „Neobična pošiljka“, italijanskog pisca i glumca Luke Đakomocija, koja je premijerno prikazana pre desetak godina, u režiji Lilijane Ivanović. U obnovljenom komadu igrače Biljana Zdravković, Vahidin Prelić i Nemanja Jovanović. U planu je nastavak pripreme predstave „Boli kolo“, po tekstu

Odabrane predstave za festival

Za ovogodišnji Jugoslovenski pozorišni festival, koji je planiran u novembru, a koji okuplja najbolje predstave iz regiona, Ranković, koji je njegov umetnički direktor, kaže da „veruje da će se čudo desiti i da će ga biti“. Selektori Zoran Stamatović, direktor NP Užice i Festivala, i Bojan Munjin, pozorišni kritičar, odabrali su takmičarske predstave, ali selekcija se ne saopštava zbog neizvesnosti njegovog održavanja. „Mi smo spremni, ali epidemija je planetarna. Predstave nam stižu iz regiona, pa je problem sa obaveznim testiranjima i karantinima, što ne ide u prilog našim željama da festival priredimo i ove godine“, navodi Ranković.

KAKO SU GLUMCI USRED NOĆI ZAUZELI TEATAR: Burna istorija užičkog Narodnog pozorišta tokom sedam i po decenija postojanja i rada

Vukica Strugar

01. 11. 2020. u 07:30

Večernje NOVOSTI

POZORIŠNI život začeo je u Užicu još 1856. godine, kada je osnovano Teatralno društvo u Kaljevića kući - pod krovom uglednog predsednika Okružnog suda i trgovca.

Izvodile su se predstave i u vreme ratova (pa i čuvene Užičke republike), ali je tek 1945. godine stvoreno institucionalno, Narodno pozorište, i do današnjih dana ostalo jedino profesionalno na prostoru Zapadne Srbije.

Glumci nisu odustajali od igre ni u najburnijim vremenima, ali su bili prisiljeni da "na juriš" (1968) osvajaju sopstvenu zgradu! I to godinu dana posle otvaranja zdanja podignutog u tu namenu. Jednostavno, u njihov prostor izgrađen u srcu grada, na Trgu partizana, uselio se Privredni sud i Geodetski zavod. Kad je umetnicima dosadilo da uljudno čekaju, sa kompletnim fundusom došli su usred noći na novu adresu, s čvrstom odlukom da iz nje isteraju uljeze... Sve ovo deo je zanimljivog i nesvakidašnjeg istorijata teatra koji ove godine obeležava dva jubileja: 75 godina postojanja i četvrt veka Jugoslovenskog pozorišnog festivala u gradu na Đetinji.

- Teatralno društvo bilo je deo tadašnjeg Čitališta (prve biblioteke u gradu, otvorene iste, 1856. godine), a osnovao ga je Stojadin Obradović, upravitelj Čitališta, o čemu svedoči i njegovo pismo knezu Milošu Obrenoviću - govori o počecima Nemanja Ranković, umetnički direktor užičkog Narodnog pozorišta. - Prva predstava izvedena je 15. februara 1862. godine. Bio je to komad "Boj na Čačku 1815". Iste sezone prikazani su "Smrt Stevana Dečanskog" i "Ajduci", a nešto kasnije malobrojna građanska publika gledala je i predstavu "Hajduk Veljko".

JEDAN novinski članak beleži utiske o prvoj premijeri, ali i interesovanju Užičana za pozorišnu igru: "Najodličniji cvet našeg građanstva beše sa najvećom ljubavlju na ovom predstavljanju. Soba za sedenje je dupke puna... Osim 100 duša što beše u sobi i na mestima što se mogaše videti, još se toliko povratilo, jer nije bilo mesta za njih."

Posle prvih izvođenja, nastala je pauza sve do 1913, kada je đačka pozorišna grupa Gimnazije (pod rukovodstvom profesora Dejana Malenkovića) izvela nekoliko komada.

- A onda je opet usledio prekid pozorišnog života. Tek sa prvim danima Užičke republike, 1941. godine, umetnička partizanska četa izvodi domaće i sovjetske pisce:

"Mati", "Knez Ivo od Semberije", nekoliko Nušićevih komada, "Kako se kalio čelik", "Početak bune protiv dahija"... Glavne uloge igrali su Milutin Čolić (inače, osnivač Festa), Alija Nedić, Filip Marjanović, Milenko Đurić, Časlav Jehlička. Pored Kaljevića kuće, predstave su izvođene i u Sokolskom domu (popularnoj "Sokolani") i Filkinom bioskopu. Trebalo je da prođe čitav jedan vek, da bi sa rekonstrukcijom glavnog gradskog trga, pozorište dobilo sopstveni prostor. Zgrada, čiji je projektant bio poznati arhitekta Stanko Mandić, otvorena je 1967. godine i zajedno sa Trgom partizana predstavljala je novi, urbani identitet grada - ističe Ranković.

PRVA premijera u Narodnom pozorištu bila je 4. septembra 1945. godine, Nušićeva "Gospođa ministarka", u režiji Obrada Nedovića. Zanimljivo je da u tek izgrađenom pozorišnom zdanju, namenjenom glumcima i drugim scenskim izvođačima, umetnici nisu bili dobrodošli:

- Neočekivano, ovde se smestio Privredni sud i Geodetska uprava. Jedne noći, glumci su rešili da iz nekadašnjeg Filkinog bioskopa prenesu dekor, kostime, scenografiju. I, konačno zauzmu ono što im je pripadalo! Nije išlo lako, pa su se jedno vreme u kostimima susretali sa strankama koje su poslom dolazile u geodetsku službu ili sud. Izgleda je za "okupatore" ova situacija bila isuviše ekstravagantna, pa su se ubrzo sami spakovali i ostavili pozorišnu zgradu glumcima. A oni već te, prve godine, pobedili na Bitefu!

PREMIJERA 5. NOVEMBRA

UPRKOS nedaćama u kojima smo se našli, ne odustajemo od svojih planova i ciljeva ispisanih još daleke 1968. godine. Važno je da radimo i funkcionišemo. Kao prvu premijeru u jubilarnoj sezoni publika će imati priliku da gleda "Boli kolo" Dimitrija Kokanova, u režiji Jovane Tomić. Premijera je planirana za 5. novembar, ukoliko to, naravno, okolnosti dozvole.

U izboru i oblikovanju repertoara, po rečima našeg sagovornika, poseban trag ostavio je tadašnji upravnik Jovan Bulajić. Pozvao je reditelja Arsu Jovanovića da postavi na scenu "Baladu o luzitanskom strašilu":

- Gotovo nijedno pozorište iz takozvane unutrašnjosti Jugoslavije, u to vreme nije moglo da se meri sa dostignućema užičkog glumišta. Premijera "Balade" nemačkog autora Petera Vajsa izvedena je 5. maja 1968. Predstava je privukla izuzetnu pažnju i pozvana na drugo festivalsko izdanje Bitefa. Tako je, pored "Groblja automobila" legendarnog Fernarda Arabala, Šekspirove "Mere za meru" Petera Čadeka i "Malograđana" Maksima Gorkog u izvođenju Velikog dramskog teatra "Gorki" iz Lenjingrada - zablistala i užička predstava.

I KLASIKA I MODERNA

- *NAŠ repertoar pokušava da izbalansira domaću i stranu, klasičnu i modernu (pa i eksperimentalnu) dramaturgiju, ne bi li zadovoljio potrebe različite publike. Zadovoljni smo, posebno u poslednjoj deceniji, međunarodnom saradnjom i brojnim nagradama. Tokom proteklih godina pozorište je nastupalo na najprestižnijim festivalima: od Bitefa i Venecijanskog bijenala, Mitel festa, Sterijinog pozorja, do ovdašnjeg Jugoslovenskog pozorišnog festivala - ističe Ranković.*

SLOBODAN Selenić u svojoj kritici zapisao je da "tako tehnički ujednačenu, stilski posebnu, a sa glumačkog stanovišta komplikovanu predstavu - do pre nekoliko godina nije bilo moguće zamisliti u ovom teatru". Istim povodom oglasile su se i "Večernje novosti", beležeći: "Preko svih očekivanja, sa finim osećanjem za zajedničku igru, glumački ansambl je disciplinovano sprovodio rediteljeve namere, pomerajući Petera Vajsa sa tribine za uzvikivanje parola na tribinu aktuelnog političkog pozorja".

Da uspeh užičkog ansambla nije bio slučajan, govori i činjenica da je naredne godine upravnik Jovan Bulajić ponovo angažovao Arsu Jovanovića. On će u Užicu postaviti "Lomaču", po tekstovima najboljih savremenih srpskih pisaca i opet je premijera odigrana u maju, a u septembru su još jednom Užičani na Bitefu pokazali kako u malom gradu kuca veliko pozorišno srce... Inače, ovo pozorište je i kasnije nastupalo na Bitefu sa predstavama "Per Gint" (u glavnom programu), kao sa "Ko se boji Virdžinije Vulf", "Piladom", "Slugom dvaju gospodara" u pratećem... Inače s predstavom "Sluga dvaju gospodara" bili su i prvi teatar iz Srbije i prostora bivše Jugoslavije koji je nastupio na 39. Venecijanskom bijenalu...

- Koncept pozorišta zasniva se, još od Jovana Bulajića do danas, na dramaturško-rediteljskim poetikama u kojima su glumci učesnici kolektivnog čina, a ne centar. I dalje najdugovečnija predstava na repertoaru je "Kraj vikenda" Mome Kapora, koja opstaje na repertoaru već 22 godine. Iako je bilo planirano da se ova, jubilarna sezona obeleži velikim naslovima i velikim rediteljima, zbog korone i smanjenja budžeta ostaje samo da se sa setom prisećamo starih vremena - kaže Ranković.

- Od nekadašnjih gotovo sto zaposlenih (među kojima 30 glumaca), danas u svim sektorima ima 44, sa svega šesnaestoro u umetničkom sektoru.

У ПАТРИЈАРХАТУ НЕМА СКЛАДА: Димитрије Коканов, уочи премијере комада "Боли коло"

Вукица Стругар
03. 11. 2020. у 11:52
Вечерње новости

МАЛО ко се у новије време тако брзо и чврсто позиционирао на позоришној сцени као драматург, писац и сценариста Димитрије Коканов. Између Михизове награде за драмско стваралаштво која се углавном додељује младим писцима и овогодишње Стеријине (за најбољу савремену драму) прошле су само три године.

Коканов, иначе стални драматург Атељеа 212, већ је многим представама дао свој печат ("Урнебесна тама", "Лисистрата", "Натан Мудри", "Ливада пуна таме"), коаутор је пројекта "Лоунли планет", а и један од сценариста тв серије "Јутро ће променити све"... С редитељком Јованом Томић већ је сарађивао у неколико представа, тако да ће се 5. новембра (после "Кретања") у њеној режији на сцени ужичког Народног позоришта појавити и други комад Коканова, интригантног назива "Боли коло". У поднаслову је "народна љубавна игра", а у средишту приче два љубавна пара.

Већ сам назив, по речима редитељке, "назначава да је однос четири лика плесна, емотивна, ритуална партитура односа, чиме се отвара још једно поље тумачења - укорењеност мачизма и конзервативизма у нашем културном, политичком, друштвеном, историјском наслеђу". Писац пак у најави премијере појашњава да је то текст о насиљу над женама које се неретко третира као регуларна фолклорна пракса патријархата...

*** Проналазите сличност између бола и кола (чак се и римују), у коме коло није само одредница за фолклорну игру, него и асоцијација на све веће насиље над женама. Неки би рекли да је та патријархална игра слика мушко-женског склада и "уједначеног" корака?**

- Патријархат никако не смемо називати складом. Реч је о традицији која подразумева доминантност мушкарца. А успостављање позиције моћи над неким никад не бих означио као склад. Реч је о култури дивљења мушкарцу и његовој вештини да се одржи на позицији моћи - истиче Димитрије Коканов. - У времену у коме живимо постали смо сведоци свакодневног насиља над женама. Одатле је дошла идеја да се бавим релацијама традиције и бола који она подразумева у животу савременог човека, јер у себи задржава патријархат и фиксне расподеле моћи. Бол о коме говоримо долази управо из несклада.

*** Зашто баш у колу препознајете контролу, надзор, казну?**

- Коло ми је било занимљиво као народна игра, као форма плесне игре и као плесни модел који комуницира традиционално наслеђе, па самим тим и одређене улоге. Занимљиво је да у појединим фолклорним играма заиста

можемо да читавамо и анализирамо врсте женског и мушког кретања, позицију и улогу у појединим наративима који уписују у себе те игре. Међутим, овде је више реч о традиционалним облицима каналисања осећања љубоморе у патријархату, унутар заједнице која почива на релацијама спровођења моћи. Разни су примери кажњавања жене која је означена као неверна у таквим друштвима: одсецање носа, затварање, батинање, скидање многобројних прстенова са врата који доводе до гушења, спаљивање....

Несебична помоћ

** ОВО је ваш други драмски комад, зашто баш у Ужицу?*

- "Боли коло" је мој други драмски текст који ће бити постављен на сцену неког институционалног позоришта. Народно позориште у Ужицу има дугу традицију, а неретко је део њиховог репертоара посвећен управо савременом драмском писму. Последњи, рекао бих изузетно значајан репертоарски потез, била је поставка текста Тање Шљивар "Али град ме је штитио" у режији Бојана Ђорђевић. Поред Јоване Томић у стварању ове представе учествују, на моју радост, кореограф Игор Коруга, костимографкиња Маја Мирковић, композитор Лука Мејџор, те четворо дивних глумица и глумаца: Вања Ковачевић, Биљана Здравковић, Бранислав Љубичић и Хаџи Немања Јовановић. Инсистирам да поменем и преданост и марљивост свих осталих запослених у различитим секторима овог позоришта који несебично и врло професионално учествују у раду на представи од кројачица, мајстора светла, инсипицијенткиње, суфлера... Јер у раду на једној представи много је оних које неоправдано ретко помињемо.

*** Како подносите нужност физичке дистанце међу људима?**

- Дистанцу и осамљивање не подносим. Трудим се да поштујем све мере како бих заштитио себе и друге, али као и већина људи имам одређене емоционалне проблеме у прихватању идеје о укидању различитих видова блискости. Баш као што сам ја то урадио у тексту, тако је редитељка Јована Томић појам кола третирала изван поступка илустрације фолклорне игре, прихватила га је као место реферисања на традиционалне моделе живота, као метафору ланца и цикличност, као могућност за откривање шта су то нове социјалне кореографије патријархата које имају своје далеко и дубинско утемљење у прошлости људске заједнице.

*** Иако сте стални драматург Атељеа 212, нисте се везали за то "ухлебљење" већ увелико градите сопствену каријеру?**

- Наше школе драматургије заправо су школе драмског писања и сценаристике. Студенти драматургије заиста ураде одређени број драмских текстова и филмских сценарија, а ретко, или никад, дођу у ситуацију да се развијају унутар

поља драматуршких пракси рада. Мене је, пре свега, занимао рад на стварању позоришних представа, а после и учење и истраживање у ширем пољу извођачких уметничких пракси. Али, свакако, да је мој рад у Атељеу 212 нешто што ме као драматурга највише окупира.

*** У прилици сте да читате текстове који стижу у позориште. Има ли тема које посебно доминирају?**

- Теме су заиста различите, од обрада свакодневних вести и догађања, преко еколошких тема, класних, родних, економских питања, преко идеолошког промишљања, технологије, преиспитивања грађанских модела живота и друго. Када говоримо о домаћем драмском тексту, реч је о заиста виталном сегменту нашег позоришног живота и чини ми се да у Атељеу 212 покушавамо да учинимо макар један део скупа, који чини савремени домаћи текст

Политика

понедељак, 21.12.2020. у 18:10 [Бранко Пејовић](#)

Ведар дух у време отуђења и страха

Иако је премијера представе „Боли коло” морала да буде отказана, ужичко позориште припрема још два комада помоћу којих жели да врати оптимизам

Ужице – Представе се ових дана не изводе, пандемија је и од театра људе одвојила, али у ужичком Народног позоришту не седе скрштених руку. Припремају нове премијере чекајући погодан тренутак да, како кажу, магију са сцене пренесу на публику.

– Народно позориште Ужице, уз све мере опреза, труди се да се у овом незахвалном периоду одржи континуитет рада, са жељом да сачува здравље својих запослених и верне публике. Радимо на припреми нових представа, с тим што је став да због епидемиолошке ситуације треба радити мање форме како би колектив могао бити подељен у мање тимове окупљене око пројеката. Тиме смањујемо контакте и ризик од заразе – наглашавају у овом театру основаном пре 75 година.

Терет неповољних здравствених прилика осетила је овдашња нова представа „Боли коло” Димитрија Коканова, у режији Јоване Томић. Посвећено су је спремали почетком јесени, прилично се очекивало од тог пројекта, али је заказана премијера (почетком новембра) само два дана пре извођења отказана. И то због болести појединих глумаца, позитивних на ковид 19.

А позориште је, кад су се оболели излечили, ступило у припреме још две нове представе. У току је рад на монодрами „Исповест порно диве”, према роману Педра Алмодовара „Пати Дифуса и друге ствари”, у драматизацији и адаптацији Слободана Обрадовића. То

је, наводе у ужичком театру, шармантна прича о жени са друштвене маргине која у тескобној садашњици одлучује да се одупре апатији и пронађе праву љубав:

– Алмодовар нас упознаје са женом која са много ироније, а без много двоумљења дефинише себе као особу која води главну реч у времену у коме живи. Ову јунакињу писац је креирао у периоду уметничког процвата насталог након Франкове диктатуре, али дрскост и духовитост те жене нимало не губи оштрину у околностима наше свакодневице. Филозофија Пати Дифуса поручује да све догађаје увек треба посматрати са позитивне стране, чак и онда када се све отме контроли или пређе граница доброг укуса.

Други пројекат на коме раде у овом позоришту је романтична комедија „И то се зове љубав” америчког драмског писца Мари Шизгала, познатог по бродвејским хитовима и сценарију за филм „Тутси”. Та комедија је 1965. номинована за најбољи драмски текст на Бродвеју, играна је на сценама широм света, а по њој је снимљен филм са Џеком Лемоном у главној улози.

– Постављањем овог бродвејског хита планирамо да на сцену позоришта у Ужицу, у ово време отуђења и страха од болести и смрти које је донела пандемија, донесемо ведар дух, оптимизам и гламур шездесетих година. Урнебесни дијалози, ишчашене драмске ситуације, натапиране фризуре, циновске сунчане наочаре, сексуалност веспи које зује низ улицу, као и музички хитови из шездесетих биће са нама на сцени док призивамо дух филмова „Љубав и мода” и „Празник у Риму” – најављују у ужичком театру.

I pored pandemije ansambl NP Užice priprema nove predstave

„Ispovest porno dive“ i „I to se zove ljubav“

Priprema komada „I to se zove ljubav“

Foto: NP Užice

Užice - U Narodnom pozorištu Užice, uz poštovanje protivepidemijskih mera, u toku su pripreme dva komada - „Ispovest porno dive“ i „I to se zove ljubav“.

U upravi tog teatra kažu da pripremama novih komada, uz sve mere opreza kojima se čuva zdravlje zaposlenih i publike, žele da održe kontinuitet rada. Ansambl će svoj rad predstaviti publici onda kada se za to budu stvorili bezbedniji uslovi za izvođenje pripremljenih komada.

Uprava je odlučila da se, tokom trećeg talasa pandemije, pripremaju manje pozorišne forme, kako bi ansambl mogao da se подели u manje timove, čime se smanjuje rizik od zaražavanja.

U pripremi je monodrama „Ispovest porno dive“, po motivima romana „Pati Difusa i druge stvari“ Pedra Almodovara, u dramatizaciji i adaptaciji Slobodana Obradovića. Komad prati ženu koja sa mnogo ironije, a bez mnogo dvoumljenja, definiše sebe kao osobu koja vodi glavnu reč u vremenu u kojem živi. Almodovar je, navode u upravi pozorišta, svoju ju-

nakinju kreirao u periodu umetničkog procvata nakon Frankove diktature, ali njena drskost i duhovitost, koja egzistenciju svodi na esencijalno, nimalo ne gubi oštrinu u okolnostima naše svakodnevice.

„Boli kolo“

Osim onlajn predstava koje je užičko pozorište ponudilo publici tokom vanrednog stanja, pre dva meseca je pripremljena i predstava „Boli kolo“ (Dimitrije Kokanov/Jovana Tomić) ali je, dva dana uoči premijere, njeno izvođenje moralo da se otkáže, zbog glumaca koji su bili inficirani virusom korona. Pre toga, a uoči uvođenja vanrednog stanja, premijerno je prikazan komad „Poseta“, po motivima drame „Poseta stare dame“ Fridriha Drenkata, u režiji Nemanje Rankovića.

„Filozofija Pati Difuse poručuje da sve događaje uvek treba posmatrati sa pozitivne strane, čak i onda kada se sve otme kontroli ili kada se pređe granica 'dobrog ukusa'. Istovremeno“, navode u pozorištu, „to je i šarmantna priča o ženi sa društvene margine, koja u teskobnoj sadašnjici

odlučuje da se odupre apatiji i pronađe pravu ljubav“.

Takođe, u toku su pripreme i romantične komedije „I to se zove ljubav“ (LUV), čiji autor je američki dramski pisac Mari Šizgal (1926-2020), koji je, osim po tom komadu, poznat i po brodvejskim hitovima „Daktilografi“ i „Tigar“, ali i scenariju za film „Tutsi“, sa Dastinom Hofmanom u glavnoj ulozi, za koji je kao koscenarista nominovan za nagrade Oskar, Zlatni globus i BAFTA.

Ta komedija je 1965. godine nominovana za nagradu Toni, kao najbolji dramski tekst na Brodveju, a posle toga je doživela veliki broj inscenacija širom sveta. Po njoj je snimljen i istoimeni film sa čuvenim Džekom Lemoenom u glavnoj ulozi.

„Postavljanjem ovog brodvejskog hita planiramo da u ovo vreme otudjenja i straha od bolesti i smrti, pa i straha od ljudi, koje je donela pandemija kovida 19, na scenu Narodnog pozorišta u Užicu donesemo veđar duh, optimizam i glamur 60-ih godina prošlog veka“, objašnjavaju u užičkom teatru.

N. Kovačević

Kultura

Piše: N.K.02. novembra 2020. 16.34

Odložen Jugoslovenski pozorišni festival u Užicu

Jubilarni 25. Jugosloveski pozorišni festival – Bez prevoda, koji je trebalo da se održi u prvoj polovini novembra u Narodnom pozorištu Užice, odložen je zbog povećanja broja inficiranih od korona virusa.

To je odlučio Savet festivala, a na preporuku kriznog štaba i Zavoda za javno zdravlje Užice. Predsednica Saveta festivala i gradonačelnica Užica dr Jelena Raković Radivojević je saopštila da će se ta regionalna pozorišna smotra , ukoliko epidemijska situacija bude povoljnija, održati u prvoj polovini naredne godine.

„Ove godine, svi smo sa velikom željom i zebnjom očekivali jubilarno izdanje festivala. Selektori su pažljivo napravili i ove godine odgovornu i promišljenu selekciju i sve je bilo spremno, ali sa oprezom i svakodnevnim praćenjem epidemijske situacije. Želeli smo da verujemo, do poslednjeg trenutka, da će festival biti realizovan u svom redovnom terminu“, saopštila je dr Jelena Raković Radivojević.

Uz ocenu da je Savet festivala „odbijao da realizuje festival samo da bi ga realizovao i tako ga učinio dostupnim samo za par desetaka građana“, ona je istakla „da je interesovanje građana za festival toliki da je pozorišna sala od 680 sedišta mala“.

„Kao odgovorni i svesni situacije u kojoj se nalazimo, ne želimo da izložimo građane i umetnike riziku, u trenutku kada broj obolelih od kovida 19 ponovo raste“, poručila je gradonačelnica i predsednica Saveta festivala.

Na pozorišnom festivalu u Užicu prikazuje se sedam, po izboru selektora, najboljih predstava iz prethodne sezone u državama regiona, bez obzira na pozorišni žanr, poreklo pisca i autora.

Festival je, istakla je gradonačelnica, „umnogome doprineo promociji Užica i učinio da, i nakon raspada bivše države, nastavi svoju misiju negovanja zajedničkog kulturnog nasleđa“, i da je „zahvaljujući festivalu i pozorištu, koji ove godine obeležavaju dva velika jubileja, Užice ubeleženo na najvažnijim kulturnim mapama ovih prostora“.

<http://www.politika.rs/scc/clanak/468071/>

четвртак, 03.12.2020. у 18:15 [Бранко Пејовић](#)

Театар слободе и отворености

Ужичко позориште обележава две важне годишњице: 75 година од оснивања и 25 година Југословенског позоришног фестивала

Ужице – Нека добра позоришта и фестивали, код нас и у свету, опстају јер иза њих стоји држава. Нека постоје зато што их помаже какав приватни мецена који воли театар. Има, међутим, позоришта и фестивала који свој живот дугују некој врсти љубавног пријатељства које струји између локалног становништва и позоришта. Такав пример свакако представља Народно позориште из Ужица, чије је трајање од почетка прожето блискошћу са својом вољеном публиком.

То за наш лист издваја уметнички директор ужичког позоришта Немања Ранковић у години две значајне годишњице ове водеће културне установе у југозападној Србији: 75 година од оснивања Народног позориште „Ужице”, чије „чедо” Југословенски позоришни фестивал „Без превода” траје 25 година.

Уствари, почетак позоришног живота у Ужицу датира од 1856, када је заживело Театрално друштво при тадашњем Читалишту, а прва позоришна представа („Бој на Чачку 1815”), овде је изведена 1862. године. Следи дужа пауза, све до рада позоришне трупе Гимназије уочи Великог рата. Касније је, по завршетку Другог светског рата, 1945. основано Народно позориште „Ужице” (по одлуци Министарства просвете). Прва премијера те године била је Нушићева „Госпођа министарка” у режији Обрада Недовића.

Мењао је тада ужички театар своје просторе, почео у Соколском дому, наставио у Филкином биоскопу. Садашња позоришна зграда, отворена 1967. Представљала је заједно с тргом нови урбани идентитет града.

– Од 1945. до данас ужичко позориште је извело 548 премијера. Стигло је до бројних фестивалских награда, до наступа у новије време на Битефу, Стеријиним позорју, Венецијанском бијеналу. Многи глумци су на овој сцени оставили трага, међу њима некад и Душан Станојевић, Фреди Фазлофски, Ана Крижанец, Даница Крљар, Јован Јојић, Томислав Јањић, Јездимир Томић, Љиљана Љубичић, Дара Чаленић, Милан Штрљић, Стојанка Пејић, Зоран Карайћ, Тома Трифуновић, Ана Милосављевић, Мира Бањац, Милија Вуковић, Лидија Булајић, Душко Крижанец, Јелена Жигон, Мира Вукојчић, Стево Жигон, Реихан Демирџић, Јелена Обрадов, Александар Сибиновић, Слободан Љубичић и други – набраја Ранковић, помињући и заслужне управнике: издваја Јована Булајића који је на изванредан начин трасирао пут овог театра, а ту су и неизоставни Александар Лале Милосављевић, затим Бранко Поповић, као и садашњи Зоран Стаматовић.

– Концепт овог позоришта слободе и отворености, још од Јована Булајића па и данас, заснива се на драматуршко-редитељским поетикама, у којем су глумци учесници колективног чина, а не центар. Где на плану форме и значења доминира драматуршко-редитељска поетика – открива Ранковић.

Југословенски позоришни фестивал заживео је пре четврт века, по идеји тадашњег директора ужичког позоришта Бранка Поповића, на иницијативу Министарства културе Србије и града Ужица, с циљем да окупи најбоља позоришна остварења са простора тадашње Југославије (Црна Гора и Србија). – Поповић се повукао након покретања фестивала, препустивши га новом директору Зорану Стаматовићу, чијим менаџерским способностима треба да захвалимо што је фестивал растао и опстао до данас – каже Ранковић, који је касније, кад се распадала државна заједница Србије и Црне Горе, по одлуци фестивалског савета преузео уметничко обликовање фестивала.

Отворило се питање шта даље с овом позоришном смотрам, а Ранковић носи заслуге за промену њеног концепта и искорак у стваралачком смислу. Била је његова иницијатива да Ужичани добију прилику да гледају представе из држава региона, што је прихваћено и сасвим успело. Тако на ову сцену стижу театролошки најрелевантнија позоришна остварења са ових простора. У комадима играним на језику „истом или сличном”, без титла, с фестивалским поднасловом „Без превода”. Постала је ужичка позоришна смотра респектабилна и цењена у државама региона.

– Наш фестивал жели да исприча причу о човеку и његовој судбини која нас може поучити. Не желимо да пристанемо на еру чисте механичке моћи, не пристајемо на власнике и поседнике. Не одустајемо од идеала, као што је особа способна критички да мисли жељна да сазна себе и своје место у свету. Не пристајемо на прозачног човека без односа и лика. Као што не пристајемо на позориште без глумаца, које је главне протагонисте заменило хором или се труди да појединца утопи у масу – истиче Немања Ранковић.

У години, две важне ужичке годишњице, епидемиолошки неповољној, фестивал је због ковида 19 одложен за почетак 2021. Планови да се годишњице обележе радно, с великим насловима и редитељима нису могли бити остварени, па је у овим условима нагласак стављен на мање форме. Остаје нам, закључује уметнички директор, да се са сетом присећамо прошлих времена кад је овај театар исписивао своје најсветлије странице. Некад је у њему око 100 људи било запослено, од чега 30 глумаца. А данас у свим секторима ужичко позориште има 44 запослена, од којих свега 16 у уметничком сектору

3. Кадровски услови (људски ресурси)

Људски ресурси у позоришту нису занемарљиви али су због смањења броја запослених сведени на минимум. Неопходно је обезбедити довољан број извршилаца како би се програми реализовали у складу са нормативима и критеријумима. Поједина радна места имају само једног извршиоца, а Позориште има две сцене и програми се одвијају истовремено. Осим мотивације за рад у циљу постизања резултата неопходна је континуирана едукација запослених као значајни елемент за развој људских ресурса.

3.1. Стање запослених

Број запослених је од 52 колико је било 2014. године смањен на 44 одобрена радна места на неодређено време од којих је тренутно попуњено 39 радних места. Забрана запошљавања, природни одлив и остале законске процедуре су утицале на смањење броја

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

запослених и отежану реализацију плана и програма активности. У 2020. години смо функционисали са 39 запослених на неодређено време и 6 запослених на одређено време.

Квалификациона структура запослених на неодређено време је следећа:

-директор, VII степен стручне спреме, један извршилац;

I.Радна јединица Уметнички сектор

-уметнички директор, VII-2 степен стручне спреме, један извршилац,
-драмски глумац, IV, VI, VII степен стручне спреме, тринаест извршилаца,
-костимограф, VII степен стручне спреме, један извршилац,
-инспицијент драме, VII степен стручности, један извршилац,
-суфлер, VI степен стручности, један извршилац.

II.Радна јединица Технички сектор

-Директор технике и инвестиционо техничког одржавања, VII-1 степен стручне спреме
један извршилац,
-мајстор позорнице, ССС, један извршилац,
-декортер, основна школа и КВ, четири извршиоца,
-реквизитар, ССС, један извршилац,
-електричар-мајстор светла, ССС, један извршилац,
-самостални техничар сценске расвете, ССС, један извршилац,
-столар, ССС, један извршилац,
-кројач – гардеробер, ССС, један извршилац,
-фризер-власуљар, маскер, ССС, један извршилац,
-музички продуцент – дизајнер тона, VII степен стручне спреме, један извршилац.

III.Сектор општих и заједничких послова

-Оперативни директор, VII степен стручне спреме један извршилац,
-Финансијски директор, VI степен стручне спреме један извршилац,
-благајник – материјални књиговођа, ССС, један извршилац,
-главни организатор, ССС, један извршилац,
-организатор-билетар, ССС, један извршилац,
-административни референт-библиотекар, ССС, један извршилац,
-домар-референт за ПП заштите на раду, ССС, један извршилац,
-економ-набављач, ССС, један извршилац,
-мајстор на одржавању котла, ССС, један извршилац,
-портир, ССС, један извршилац,
-спремачица сцене, ОШ, три извршиоца.

3.2. Број и структура запослених према правилнику о систематизацији

Према Правилнику о систематизацији послова и радних задатака у Народном позоришту Ужице од 02.09.2019. године број 646/19 систематизована су 44 радна места. Број запослених на неодређено време је 39.

3.3 Промене стања запослених у току године

У 2020. години 9. октобра упражњено је радно место глумца због одласка у пензију; 05. јуна 2020. године примљен на неодређено време глумац уз сагласност Града и Закључка Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава.

4. Стање основних средстава

4.1. Просторни услови рада

Објект Народног позоришта Ужице налази у центру града, на најзначајнијој локацији у урбаном језгру. Објект је слободно стојећи. Иако у функционалном смислу, од Трга партизана одвојен колском саобраћајницом, у амбијенталном и просторном погледу се о позоришту и тргу може говорити као о јединственој урбаној целини.

Главни прилаз објекту је из правца Трга партизана, али је линија кретања гледалаца преломљена, тако да у централној визури са трга није улазна зона, већ главни фасадни фронт, обрађен на специфичан начин уз примену зидног мозаика. Улазни плато представља место окупљања гледалаца непосредно пре уласка у позоришну зграду. Службени улаз је лоциран на истом фасадном фронту, али је повучен бочно и по дубини. Теретни улаз, као и техничко економски прилаз објекту налази се на супротној страни и опслужује их саобраћајница релативно великог профила, што додатно отежава приступ депоу и паркиралишном преостору јако битном за несметан рад посебно у току фестивала и гостовања позоришта са обимним сценографијама, која том простору приступају најчешће камионима типа „шлепер“. Позориште је својим средствима изградило приступ и прилагодило терен који користе више власника некадашњих просторија Вести, што додатно отежава коришћење и одржавање као и котларница Вести, која више није ни у функцији, а налази се на цистерни позоришта такође отежавајући и приступ и одржавање.

4.2 Стање објекта и опреме

У 2018. години град је добио средства за, Пројекат енергетске ефикасности зграде позоришта у оквиру позива за локалну инфраструктуру ЕУ Про. Вредност инвестиције Канцеларија УНОПС-ЕУ ПРО150,000.00 еура Буџет Града Ужица 74,852.00 динара. Одговорни пројектант Предраг Недић, дипл. инг. грађ., „АГИ Омега пројекат“, извођач радова ЦМП Ужице, Инвеститор Град Ужице, менаџер и кординатор пројекта Дуња Ђенић.

Радови су почели 13.11.2019. године предвиђен завршетак радова био је након 150 дана.

Крајем 2019. и почетком 2020. године изведени су радови на замени прозорске браварије службеног дела објекта, након чега су настављени радови на изради изолације фасадних зидова сале и изради подпрозорских клупица и солбанка. У међувремену тражена је дозвола Завода за заштиту споменика Краљево да се термоизолација, првобитним пројектом предвиђена са унутрашње стране зидова, постави на спољну страну фасадних зидних површина, 18.2. 2020. године тај захтев је одобрен.

Услед радова Народно позориште Ужице је своје основне активности, припреме и приказивање представа, у децембру, јануару, фебруару изместило на сцену Културног центра Златибор. Све сценографије, декор, костими и реквизита играјућих представа измештени су у депо на Златибору, а неиграјућих магацин у Крчагову који је НПУ добило на коришћење од Града Ужица, што је била велика олакшавајућа околност у овој новонасталој ситуацији, јер се у депоу НПУ складиштио изолациони материјал.

Током марта месеца проглашена је ванредна ситуација због појаве ковид вируса, па су радови неко време били у потпуности прекинути. Наставак радова изведен је уз све мере заштите, а одвијао се на фасади, тако да су изоловане северна фасада, до улаза у депо, кула са три стране изузимајући јужну фасаду на којој се налази сунчани сат, који је овом приликом обновљен и сада је у потпуности у функцији. Услед прекида радова изазваног појавама ковид вируса тражено је још једно продужење рока завршетка радова. У току летњих месеци извршени су послови на замени браварије атријумског дела позоришта, препокривање терасе са променом одвода, на источној фасади, одвод атмосферелија и хидроизолација, замена олучних вертикала и молерски радови атријума, замена тепиха у гледалишној сали и репарација дрвених зидних панела прекривених „кожицама“. Завршетак радова означила је израда мурала на фасади која повезује библиотеку и позориште иначе површина на којој је био мурал али који је на жалост морао бити прекривен услед изолатерских радова. Сликарске радове извеле су академске уметнице као поклон позоришту и граду Јелена Гускић Петровић, Татјана Јовановић и Весна Аћимовић Панић.

Техничка сектор позоришта морао је због продаје магацинских просторија у Крчагову да премести комплетан депо костима и сценографија на први спрат зграде „бивше“ касарне у Крчагову. Простор је очишћен, постављени су недостајући прозори и колико је било могуће приведен намени депоа позоришта, без воде и струје.

Енергетски услови

Пажљиво и правилно дефинисање енергетских потреба све време се модификује, а један је од најважнијих сегмената извођења сценског догађаја представља један од кључних предуслова за безбедан рад. Тренутно НПУ има велике губитке и топлотне и електричне енергије због дотрајалости котларнице (1961), што отежава рад и чини га мање безбедним. У складу са мерама енергетске ефикасности НПУ је у сарадњи са Гизом и Регионалном развојном агенцијом урадило елаборат Анализа система грејања у Народном позоришту Ужице са предлогом за прелаз на систем грејања на дрвну биомасу. Тако да поред Предмера и прерачуна радова за прелазак на гас, поседујемо и овај документ, град је урадио пројекат прикључивања НПУ на градску топлану. Неопходна је реконструкција комплетног грејања и котларнице са преласком на обновљиве изворе енергије. Урађен

предмер и предрачун радова показује да су средства висока да би позориште могло да их финансира. Један од основних елемената који утичу на квалитетно коришћење неког објекта јесте и уредно и редовно снабдевање топлотном енергијом. Ово се нарочито односи на објекте од јавног значаја, као нпр. позориште, где је потребно створити услове за комфоран боравак и рад посетилаца, као и уметника и запослених.

Део активности усмерава се на стварање могућности да постојећи грејни систем у позоришту функционише исправно и врши своју функцију на адекватан, економичан и еколошки прихватљив начин. Ребалансом Буџета, одобрена су средства за делимичну санацију котларнице, с обзиром да је НПУ добило забрану коришћења котларнице у новој грејној сезони. 2019-2020. Делимичном санациом побољшано је сагоревање тако да је котларница радила.

У склопу тих активности у Народног позоришту протеклих година урађен је Елаборат енергетске ефикасности зграде Народног позоришта Ужице (Екотерм, 2015. године), а у склопу последњих радова по пројекту Енергетске ефикасности зграде НПУ и енергетски пасош објекта. Ова Анализа урађена је у оквиру реализације мера за побољшање стања у котларници, односно грејном систему у Народног позоришту у Ужицу. Њено тежиште су мере енергетске ефикасности и реконструкција унутрашњих грејних инсталација. Анализа прво приказује све релевантне податке у вези са постојећим стањем котларнице и грејних инсталација Народног позоришта.

Грејне инсталације

Подаци коришћени при процени постојећег стања у систему грејања Народног позоришта Ужице су: Термичке карактеристике објекта – преузето из наведеног Капацитет и карактеристике постојећих котлова у котларницама Народног позоришта Ужице. Сезонска потрошња горива. Грејна сезона у Ужицу траје 201 дан.

Према стању грејне технике у доба изградње зграде Народног позоришта Ужице (1961. године), грејање је комбиновано топоводно-радијаторско и ваздушно. Радијаторско грејање је у атријуму и у канцеларијама. Ваздушно грејање је на великој сцени, у сали и на малој сцени. Топлотни медијум је водена пара ниског притиска. Радијатори покривају трансмисионе и вентилационе губитке у просторијама. Топла вода за радијаторско грејање припрема се у размењивачима пара/вода, који су у међувремену били реконструисани. За припрему ваздуха за велику сцену и салу постоје две клима-коморе са парним грејачима и влажењем ваздуха. Хлађење ваздуха није предвиђено.

Мала сцена је независна по питању грејања, које је решено помоћу посебне климакоморе са вентилацијом. Потребна топлота долази из котларнице.

У почетку рада система постојала су два парна котла NEOVULKAN, капацитета по 700 кв. Каснијом модернизацијом уведен је један парни котло притиска 0,5 бар, капацитета 1500 kg/h, (1,07 MW), произведен 1997. године, на мазут. Произвођач котла је фирма МЕТАЛ, Прешево, а произвођач горионика је BALTUR, Италија. С обзиром на старост котла и радне услове сматра се да је он дотрајао и да индиректно доприноси лошем еколошком ефекту котларнице. Свеж ваздух улази у клима-коморе директно из

спољашње средине, без рекулације топлоте, што директно значајно повећава потрошњу топлотне енергије за загревање ваздуха.

Лоше стање грејних инсталација

На грејним инсталацијама у Народног позоришта Ужице није ништа мењано од почетка њиховог рада, осим што је извршена замена размењивача топлоте пара-вода. Хемијска припрема воде не постоји, тако да су сви елементи инсталације обложени каменцем. Резервоар кондензата и кондензатне-напојне пумпе су у веома лошем стању. Основни проблем са инсталацијама је да су постојеће инсталације, укључујући и климакоре, у складу са ондашњим стањем технике, предвиђене за рад са паром ниског притиска као преносиоцем топлоте. То директно угрожава њихову ефикасност због више температуре преносиоца топлоте и већих губитака и преносу и размени топлоте. Умањена је и поузданост у раду система, због већег броја елемената инсталације (одвајачи кондензата и др.), наслага каменца, итд. Хемијска припрема воде није у функцији, а резервоар кондензата и кондензатне – напојне пумпе су у веома скромном стању.

Закључак је да техничко технолошке функције утичу на дефинисање простора за извођење сценских догађаја, а самим тим и на репертоарску политику и избор дела која се у том простору могу извести. Добро би било када би постојао и обрнут процес односно када би јасно дефинисана репертоарска политика, утицала на планирање и обликовање техничко-технолошких карактеристика простора. Такав стандард би свакако требало да буде узет у обзир у неком будућем плану финансирања, да би на неки начин смањили заостатак, с обзиром на напредак дигиталне науке и технологије. Редовно и системско одржавање уређаја и сцене је императив за постојање институције овог типа. Постојање таквог стандарда је предуслов за побољшање техничко технолошких карактеристика објекта Народног позоришта.

4.3 Реализација капиталних пројеката, набавка основних средстава и инвестиционо одржавање пројекта

Реализовани капитални пројекти:

Радови на обнови и реконструкцији фасаде започети су 2013. године. Средства су издвојена по фазама и то:

2013. године прва фаза радова 1.385.163 РСД,

2014. године друга фаза 1.631.202 РСД,

2015. године трећа фаза 1.150.865,88 РСД,

2016. године НПУ није добило средства за наставак радова

2017. година 1.000.000 РСД

2018. година 1.000.000 РСД

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

2019. -2020.год Канцеларија УНОПС-ЕУ ПРО150.000 еура Буџет Града Ужица 74.852 динара.

4.4 Текуће одржавање објекта и опреме.

Подаци се налазе у финансијском извештају.

5. Финансијски извештај

5.1. Остварење прихода

Народно позориште Ужице стиче приходе од буџета града Ужица, Министарства културе, донација, приходе од продатих улазница у позоришту, приходе од гостујућих представа, приходе од наших гостовања, приходе од продатих комплета за Југословенски позоришни фестивал..

Буџетска средства се преносе на основу усвојеног финансијског плана за текућу годину, која се извршавају у зависности од расположивих средстава у буџету.

5.1. Остварење прихода

Екон. клас.	ОПИС	Приходи из буџета			Приходи из сопствених и других извора		
		планирано	остварено	% оств.	планирано	остварено	% оств.
7421	Приходи од продаје добара и услуга				744.339	447.411	60.11
7441	Текући добровољни трансфери				300.000	0	0
7451	Остали републички приходи				100.000	0	0
7711	Мем. став. за рефундације				100.000	20.726	20.73
7911	Приходи из буџета	64.284.129	64.170.782	99.82			
7911	Приходи министарства из	2.700.000	2.700.000	100%			
3211	Утврђивање резултата пословања				294.762		
	УКУПНО 7	66.984.129	66.870.782	99.83	1.539.101	468.137	30.41

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Укупни приходи Народног позоришта у периоду 01.01.-31.12.2020.године износе 67.338.919 динара и у односу на исти период 2019.. године , су мањи за 10.47 % . Средства предвиђена за програме реализована 100%.

Преглед судских спорова:

- радни спор тужени Народно позориште Ужице, тужиља Андријана Симовић П 1.924/2018 Основни суд Ужице окончан је 21.09.2020.године у корист Народног позоришта Ужице, односно тужбени захтев тужиље Андријане Симовић за поништење решења о отказу уговора о раду одбијен је као неоснован.

5.2. Извршење расхода

Извршење расхода у 2020. години обухватају расходе везане за обављање текућих активности и расходе за обављање програмских активности.Расходи су разврстани по изворима финансирања, деле се на расходе из буџета града Ужица и расходе из осталих извора .

Расходи за обављање текућих активности:

- плате, додатци и накнаде запослених са припадајућим доприносима на терет послодавца за 39 радника, од којих су 7 на одређено време.

-накнаде у натури, односно месечне карте за запослене ,трошкови превоза на посао и са посла користило је 3 радника.

- социјална давања запосленима:

а) исплаћена је солидарна помоћ за све запослене

в) накнада трошкова за запослене, односно за готовинску исплату превоза радницима на посао и са посла. Број запослених који је користио готовинске трошкове превоза је 17.

г) јубиларне награде за четири запослених (једна за 35 година, две за 30 година, једна за 20 година)

- Радомировић Горан, 30 година радног стаза
- Ћитић Млађен,35 година радног стаза
- Обрадовић Светлана, 30 година радног стаза
- Прелић Вахидин, 20 година радног стаза

• стални трошкови

а) трошкови платног промета редовног рачуна, рачун сопствених прихода , девизни рачун, рачун боловања

б) трошкови електричне енергије за зграду позоришта, малу сцену тржни центар

в) трошкови грејања – позориште за своју котларницу користи мазут

г) трошкови воде

д) одношење и депоновање смећа

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

- ђ) трошкови фиксних телефона 5 телефонских прикључка
 - е) трошкови интернета
 - ж) трошкови мобилних телефона
 - з) птт трошкови
 - и) трошкови осигурања – Дунав осигурање обухвата осигурање зграде, опреме и осигурање запослених
 - ј) радио тв претплата
- **трошкови путовања** обухватају трошкове дневница за редовне потребе запослених, трошкове превоза и смештаја на службеном путу ,гостовања нашег глумачког ансамбла на разним фестивалима, као путовања везана за потребе организације Југословенског позоришног фестивала.
 - **услуге по уговору** обухватају административне трошкове, трошкови одржавања рачунара, (позориште користи рачуноводствени програм Инфосиса из Ужица), трошкове рекламирања, оглашавања, трошкове хемијског чишћења (делатност позоришта), угоститељске услуге, услуге репрезентације, стручне услуге, безбедност и здравље на раду (Ремонтни центар из Ужица), остале опште услуге, хонорари за представе, програме и фестивал;
 - **трошкови одржавања зграде и опреме** електричне инсталације, поправка горионика за грејање, столарски радови, током коришћења средстава настају издаци у вези са њима, јер се коришћењем средства троше, хабају, кваре и застаревају. Ти накнадни издаци имају двојаки третман, третирају се као трошак периода или се капитализују.
 - **трошкови материјала** подразумевају трошкове канцеларијског материјала, стручна литература-часопис за рачуноводство и правник, материјал за културу где припадају како средства за реквизиту за текуће представе, тако и материјал за костим и сцену код стварања нове представе, материјал за одржавање хигијене целе зграде, (посебно нагласити одржавње дела зграде кроз који свакодневно пролази публика,било велике или мале сцене), остали потрошни материјал, алат и инвентар и др.
 - **за капитално одржавање зграде** нису издвојена средства за 2020. Годину
 - **У 2020. години купљен је рачунар за рачуноводство**

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

Извршење расхода – 3 степен економских класификација

ЕКОН. КЛАС.	ОПИС	СРЕДСТВА ИЗ БУЏЕТА		СРЕДСТВА ИЗ СОПСТВЕНИХ И ДРУГИХ ИЗВОРА	
		ПЛАНИР АНО	ИЗВРШЕ НО	ПЛАНИР АНО	ИЗВРШЕ НО
1	2	3	4	5	6
411	Плате, додаци и накнаде запослених (зараде)	39.939.185	39.939.185		
412	Социј. доп. на тер.посл.	6.649.875	6.649.874		
413	Накнаде у натури	52.200	52.200		
414	Социјална давања запосленима	2.418.522	2.401.132		
415	Накнаде трошкова за запослене	536.000	508.409		
416	Награде запосленима и остали посебни расходи	1.050.638	1.050.637		
421	Стални трошкови	3.756.662	3.705.796	517.000	228.384
422	Трошкови путовања	191.000	190.927	310.000	289.194
423	Услуге по уговору	1.469.500	1.469.407	572.101	204.074
425	Текуће поправке и одржавање	500.000	499.511	2.000	
426	Материјал	649.000	644.284	130.000	6.220
465	Ост. дотације трансфери	233.555	233.555		
482	Порези, обавезне таксе, казне и пенали	1.000		1.000	640
483	Новчане казне и пенали по решењу судова	1.000		1.000	
484	Накнада штете за повреде или штету	1.000		1.000	
511	Зграде и грађевински објекти				
512	Машине и опрема	110.000	110.000	5.000	390
	УКУПНО	57.559.137	57.454.917	1.539.101	728.902
Југословенски позоришни фестивал					

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

422	Трошкови путовања	100.000	99.999		
423	Услуге по уговору	5.392.492	5.392.489		
426	Материјал	110.500	110.500		
	УКУПНО	5.602.992	5.602.988		

У овом износу од 5.602.992 су урачуната и средства од 2.700.000 која смо добили од Министарства културе.

ПА 0002-Подстицаји културном и уметничком стваралаштву представе

423	Услуге по уговору	3.592.000	3.582.877		
426	Материјал	230.000	230.000		
	УКУПНО	3.822.000	3.812.877		

УКУПНО **66.984.129** **66.870.782** **1.539.101** **728.902**

Извршење расхода – 4 степен економских класификација

ЕКО Н. КЛА С.	ОПИС	СРЕДСТВА ИЗ БУЏЕТА		СРЕДСТВА ИЗ СОПСТВЕНИХ И ДРУГИХ ИЗВОРА	
		ПЛАНИРА НО	ИЗВРШЕНО	ПЛАНИРАН О	ИЗВРШЕ НО
1	2	3	4	5	6
4111	Плате, додаци и накнаде запослених (зараде)	39.939.185	39.939.185		
4121	Допринос за ПИО	4.593.006	4.593.006		
4122	Допринос за здрав.осиг.	2.056.869	2.056.868		
4123	Допринос за незапосленост				
4131	Накнаде у натура-месечне	52.200	52.200		
4141	Исплата накнада за време одсут.са посла на терет фонд.	62.913	45.523		
4143	Отпремнине и помоћи	788.942	788.942		
4144	Помоћ у лечењу	1.566.667	1.566.667		

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

4151	Накнаде трошкова за запослене	536.000	508.409		
4161	Награде запосленима и остали посебни расходи	1.050.638	1.050.637		
4211	Платни промет	110.000	102.142	100.000	8.052
4212	Енергетске услуге	2.772.722	2.772.667		
4213	Комуналне услуге	257.500	219.686		
4214	Услуге комуникација	200.000	194.871	400.000	203.592
4215	Трошкови осигурања	416.440	416.430		
4219	Остали трошкови			17.000	16.740
4221	Трошкови служ.путов.у земљи	191.000	190.927	297.500	276.694
4222	Трош. пут.у окв.ред.рада инос.				
4223	Трошкови пут.у окв.ред.рада			12.500	12.500
4231	Административне услуге				
4232	Компјутерске услуге	118.320	118.320	1.000	
4233	Котизација семинар			1.001	
4234	Услуге информисања	143.726	143.726	10.000	
4235	Стручне услуге	54.000	54.000	10.000	
4236	Услуге за домаћинство	31.125	31.125	100.000	32.693
4237	Репрезентација	39.799	39.799	50.000	28.349
4239	Остале опште услуге са спонз	1.082.530	1.082.437	400.100	143.032
4251	Текуће попр. зграде и гр.објек.	450.000	450.000	1.000	
4252	Текуће одржавање опреме	50.000	49.511	1.000	
4261	Административни материјал	60.550	59.902	10.000	1.950
4263	Стручна литература	78.010	78.000		
4266	Материјал за културу	350.440	347.771	50.000	3.720
4268	Материјал за одрж. хигијене	106.899	105.510	50.000	
4269	Материјал за посебне намене	53.101	53.100	20.000	550
4651	Остале дотације и трансфери	233.555	233.554		

Извештај о раду Народног позоришта Ужице

4822	Порези, обавезне таксе, казне и пенали	1.000		1.000	640
4831	Новч.казне и пен. по реш.суд.	1.000		1.000	
4841	Накнада штете за повреде или штету	1.000		1.000	
5122	Административна опрема				
5122	Опрема за културу	110.000	110.000	5.000	390
5129	Опрема за производњу				
	УКУПНО	57.559.137	57.454.917	1.539.101	728.902

Југословенски позоришни фестивал

4221	Трошкови служ.путов.у земљи	100.000	99.999		
4237	Репрезентација спонз.				
4239	Остале опште услуге	5.392.492	5.392.489		
4266	Материјал за културу	110.500	110.500		
4268	Материјал за одрж хигијене				-
	УКУПНО	5.602.992	5.602.988		

ПА 0002-Подстицаји културном и уметничком стваралаштву представе

4236	Услуге за домаћинство	30.298	21.266		
4239	Остале опште услуге	3.561.702	3.561.611		
4266	Материјал за културу	230.000	230.000		
	УКУПНО	3.822.000	3.812.877		

УКУПНО 66.984.129 66.870.782 1.539.101 728.902

ДИРЕКТОР
Зоран Стаматовић